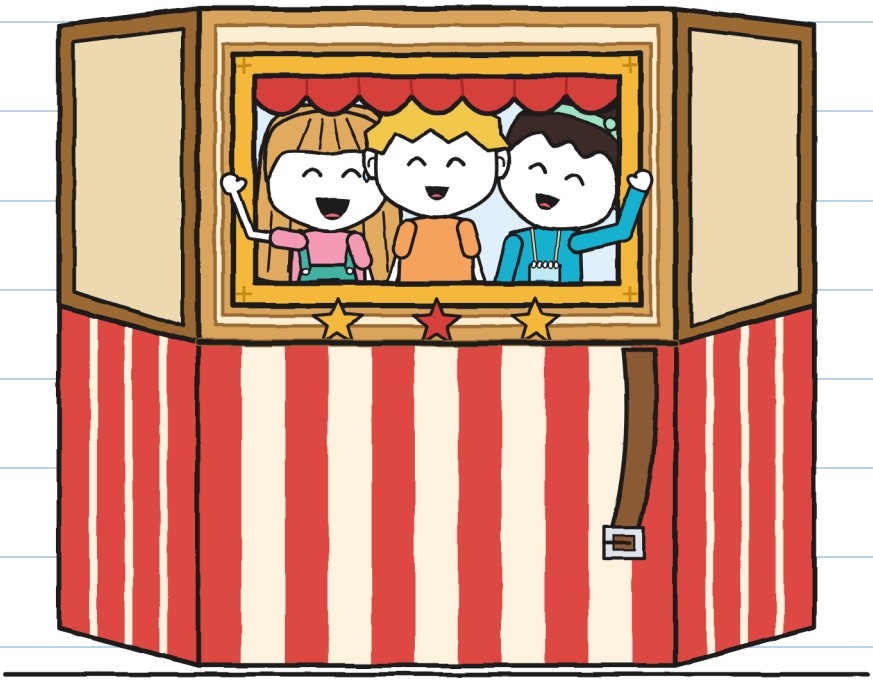
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 6

Місце на трьох

LinguAula

(зошит Гуні)

РОЗМІР XS
Перше читання · 5+

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 6

Місце на трьох

Текст та ілюстрації: LinguAula

РОЗМІР XS · Перше читання · 5+

Українська версія: LinguAula

Перше видання: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

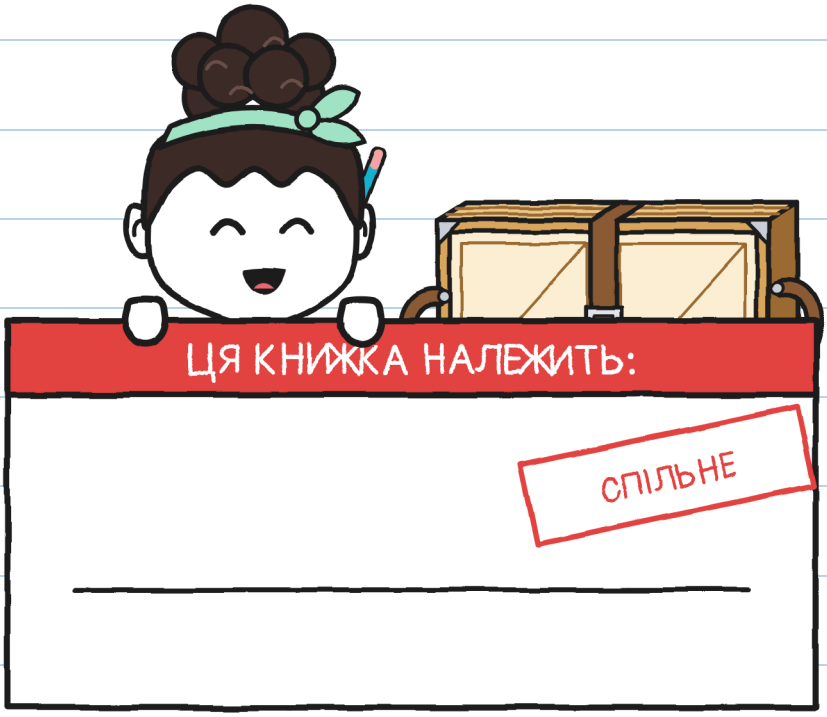
Можна вільно копіювати — для класу і для дому.

Шоста книжка серії.

LinguAula

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

Утрьох. Ручку я вже вибрала. —Ю.

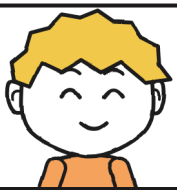
Спільне. Вміщаємося. —Ю.

Якщо знайдеш, поверни складеним.

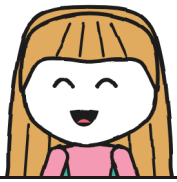
ТІЛЬКИ В КАЗЦІ

Справді, дивись сторінку 76. —Ю.

ХТО Є ХТО

Гуні міряє в сантиметрах.

Юля знає дорогу.

Ноа міряє кроками.

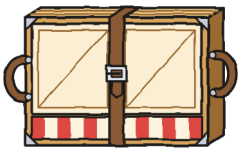
Ірена каже «стоп».

Тоньо рахує час.

Мара позичає посилку.

Театр, що складається.

R. залишило рядок.

ЗОШИТ ДОСТАВОК 6
Гуні

СПІЛЬНЕ.

Зошит No 5 закінчився.

Цей — помаранчевий.

Я написав одне слово. Залишив

півсторінки вільними. Вони

не були вільними й хвилини.

Я писала на твоїй першій сторінці. —Ю.

РОЗДІЛ 1

Навіщо потрібні троє?

У понеділок Юля чекала мене
зі школи з бірюзовим конвертом.
— Я його не відкриваю,
— сказала Юля.
— Двадцять вісім
хвилин, — сказав Тоньо.

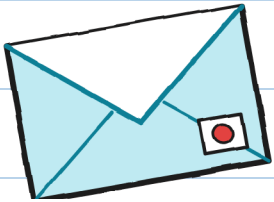

Він був не мій. Він важив багато. —Ю.

Мара відкриває конверт.

Я Ірена, з театру.
Бракує одного рядка:
«Театрик: очікує на отримання».
Він у вас?
Субота, 31: змагання.
Якщо прибуде складеним,
утрьох, я підпишу.
Ноа шукає ще двох.

Юля: це я!
Приведи когось. —Ноа

«Хтось, хто знається на посилках». Це був я.

Ірена й Ноа прийшли о п'ятій.

Юля й Ноа обійнялися.

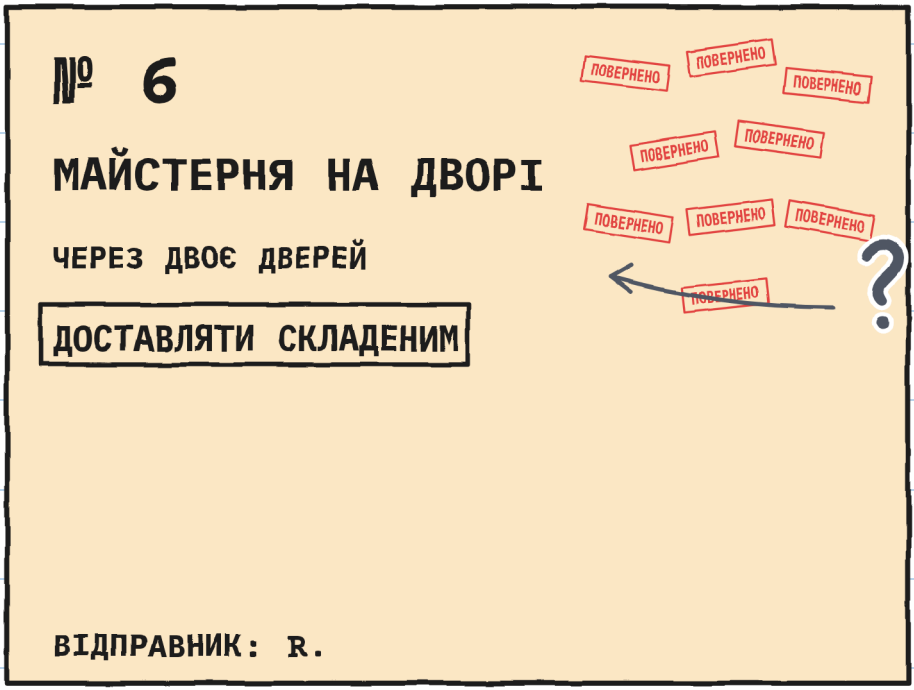
Одинадцять секунд.

— Це Гуні, — сказала Юля.

— Привіт, Гуні, — сказала Ноа.

Мара зняла No 6. Коробка, як усі.

— Дев'ять штампів, — сказала Юля.

— Які ще двоє дверей?

— спитала Ноа.

Ніхто не знав.

— Я носила її дев'ять разів,

— сказала Мара. Ніхто

не підписував за майстерню.

— Театр репетирує

на дворі, — сказала Ірена.

Ірена показала аркуш із печаткою.

Тепер є кому підписати.

— Чому б Марі не віднести його? — спитала Юля.

— Я вже носила його дев'ять разів, — сказала Мара.

— Мої діти мають упоратися, — сказала Ірена.

ПОЗИКА

№ 6, позичено.

Виходить з Іреною.

Повертається складеним.

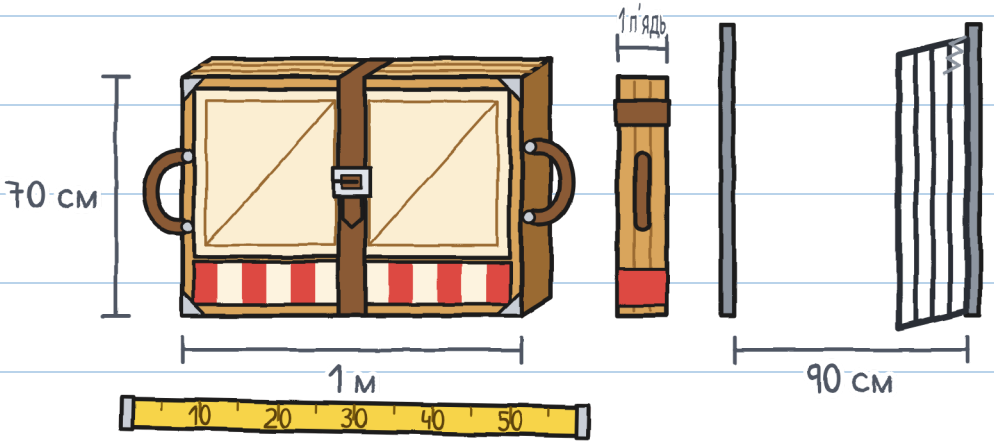
Ночує тут.

Ночує на своїй полиці. —Ю.

У вівторок ми пішли на двір. Там є брама. Вона зачиняється сама. Театрик вийшов і виріс. Я дістав рулетку.

РОЗМІРИ No 6

Ребром він проходив.

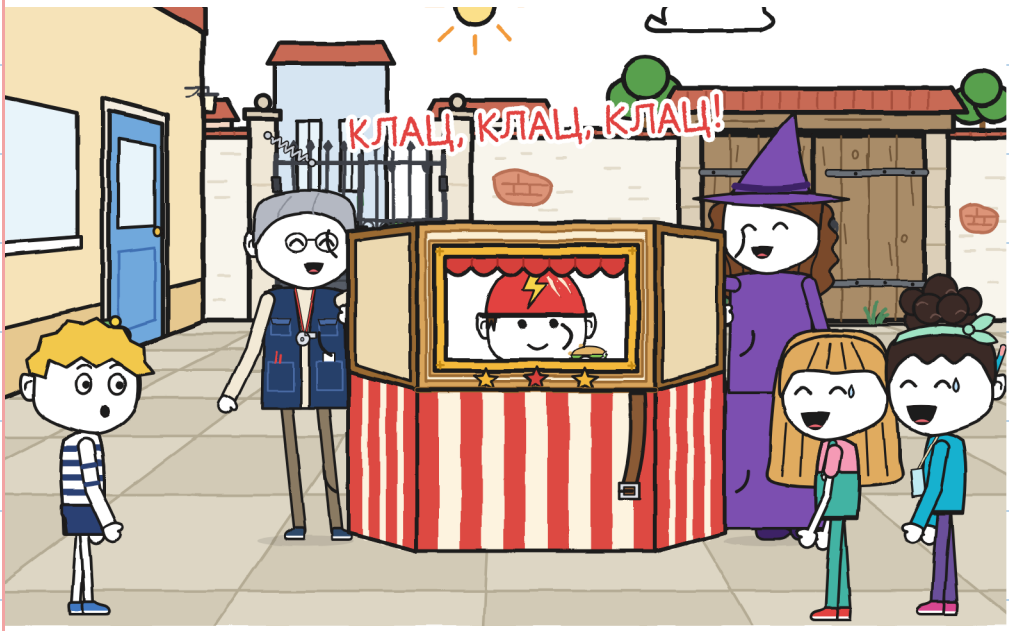
Панелі розкрилися

самі: клац, клац, клац.

Крізь вікно було видно Тоньо.

— Цілий, — сказала Ірена. Руки

— на ручках, не на шарнірах.

Ірена й Мара склали театрик.

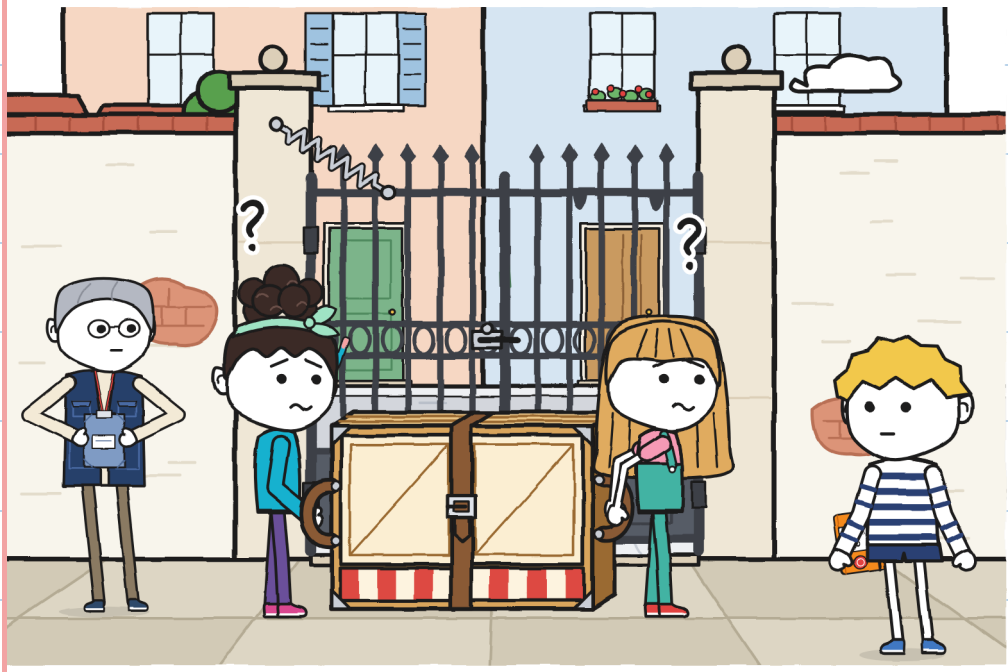
— Спробуємо ми, — сказала Юля.

Ноа вже стояла біля другої ручки.

Вони його підняли. Дійшли

до брами. Вона була зачинена.

У мене були вільні руки.

Я притримав браму
спиною. Вони пройшли.

Того вечора я винайшов трійкомір.

ТРІЙКОМІР

хто що робить

	НЕСТИ 	СПРЯМОВУВАТИ 	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ
двір, перша спроба	Юля і Ноа	Юля і Ноа	
двір, друга спроба	Юля і Ноа	Юля і Ноа	Гуні

Порожня клітинка: далі не можна.

Я записав: «Браму
притримає й камінь».

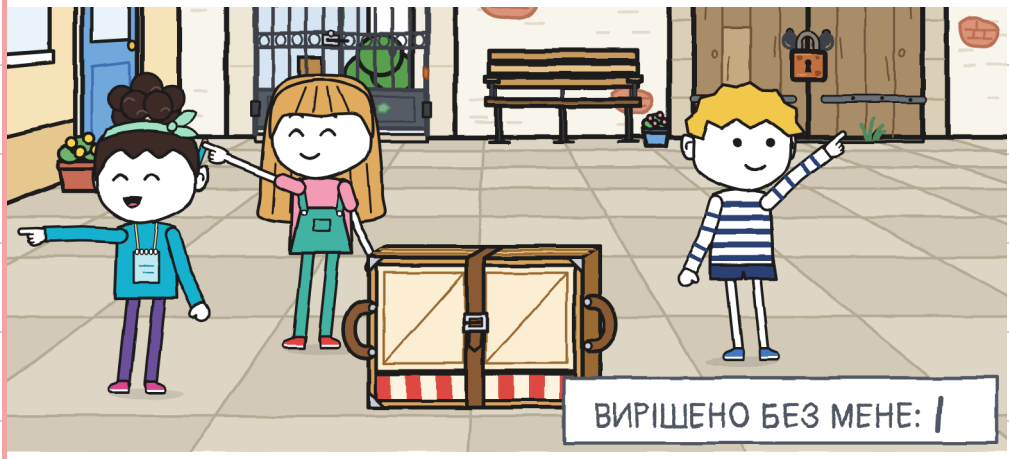
Лишалося зрозуміти етикетку.

— Це дві стулки, — сказала Юля.

— Потім, — сказала Ноа.

Я пішов сам. Коли я повернувся,

вони вже вирішили. Я закрив рот.

Ця рисочка була моя. —Ю.

РОЗДІЛ 2

Хто знає дорогу?

У середу був перший маршрут.

— Ти з Ноа несете, — сказала Юля.

— Я спрямовую й розчищаю шлях.

Зеленим не стирається. Друга рисочка.

ТРІЙКОМІР

	НЕСТИ 	СПРЯМОВУВАТИ 	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ
двір, перша спроба	~~Юля і Ноа~~	~~Юля і Ноа~~	
двір, друга спроба	Юля і Ноа	Юля і Ноа	Гуні
крамниця → двір	Гуні і Ноа	Юля	Юля

ВИРІШЕНО БЕЗ МЕНЕ: 11

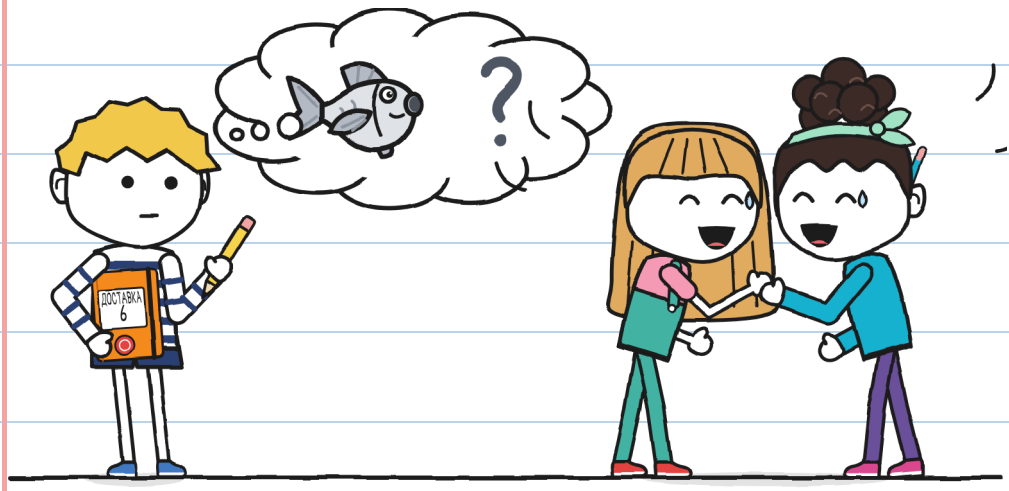
— Зробимо план? — сказав я.

— Усе прямо до кульгавої риби, — сказала Юля.

— Якої риби?

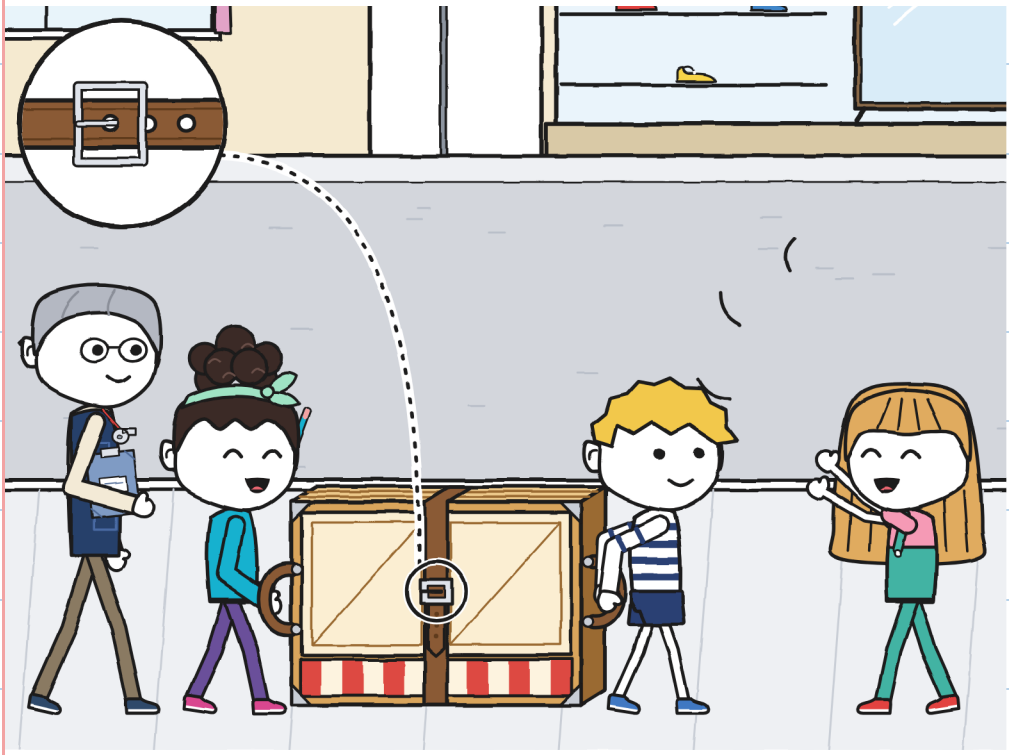
— Довга історія, — сказала Ноа.

Мені її не розповіли. Третя рисочка.

Ноа застебнула ремінь
на перший отвір.

Я йшов попереду. Ірена — останньою.
Казала «стоп» на кожному бордюрі.

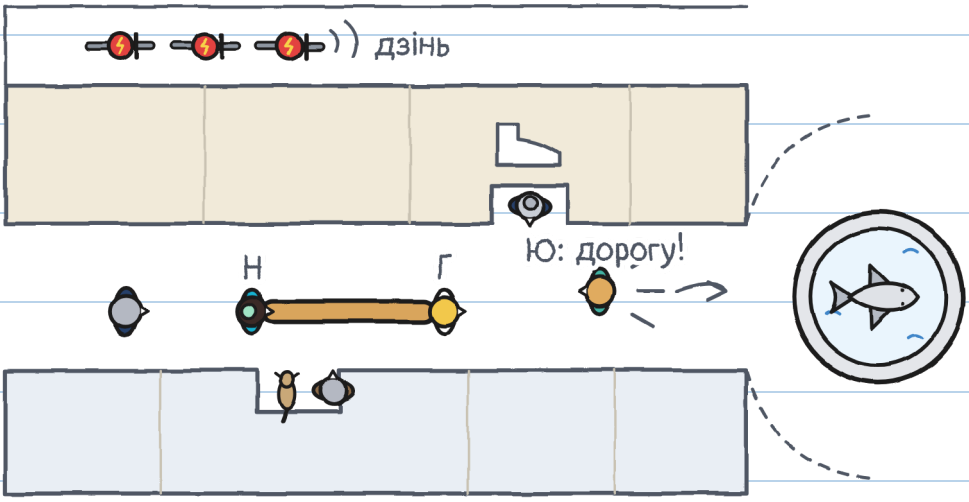

Юля розчищала шлях дуже добре.

— Дорогу, іде театр!

Задзвонив дзвіночок. Дзінь.

— З цим не бігають, — сказала Ірена.

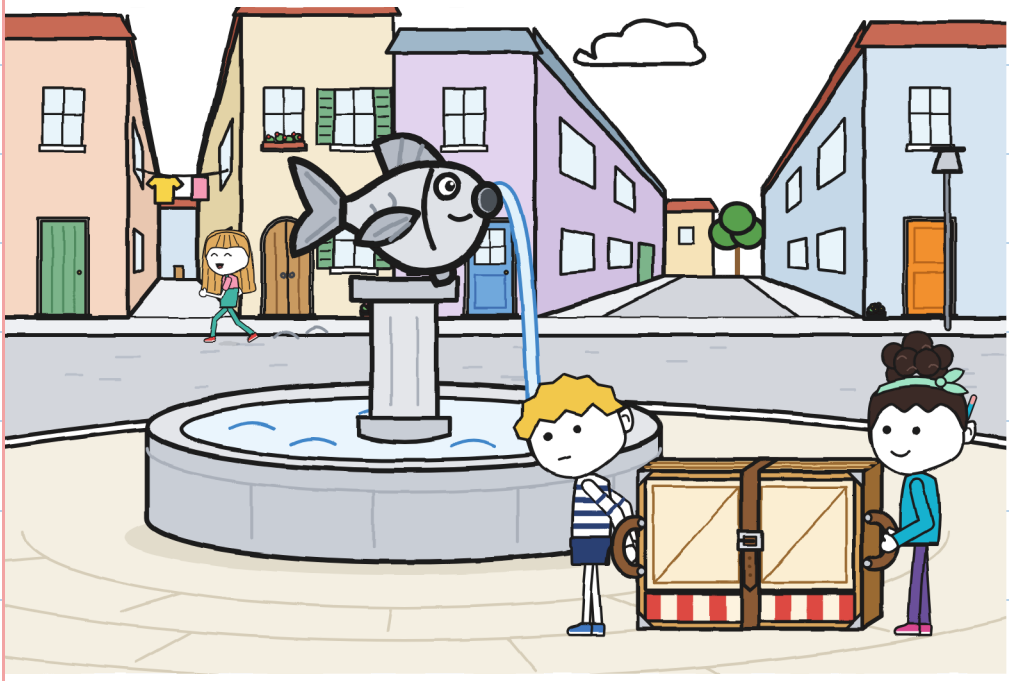

Ми дійшли до фонтана. Юля пішла.

— До кульгавої риби — і звернути!

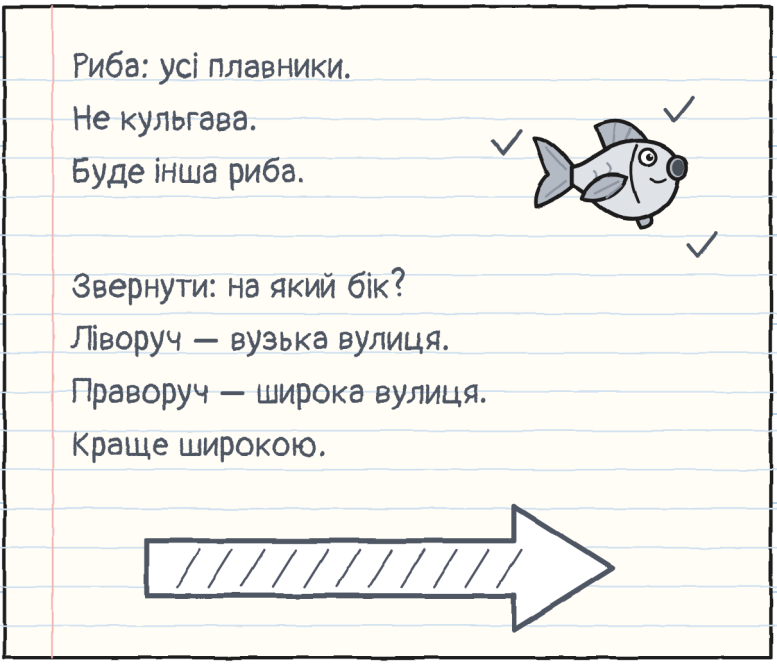
І її вже не було.

Кам'яна риба. У неї були всі плавники.

Я думав швидко.

Це не моя сильна сторона.

— Звертати вже? — спитав я.

— На кульгавій рибі! — сказала Ноа.

Іншої риби я не побачив.

Я повернув праворуч.

Ніхто не сказав «поворот». Ніхто не притримав ремінь. Пряжка на першому отворі тримає слабко.

Клац. Клац. Клац.

Панелі розкрилися. Усередині — Ноа.

Ірена подивилася на руки

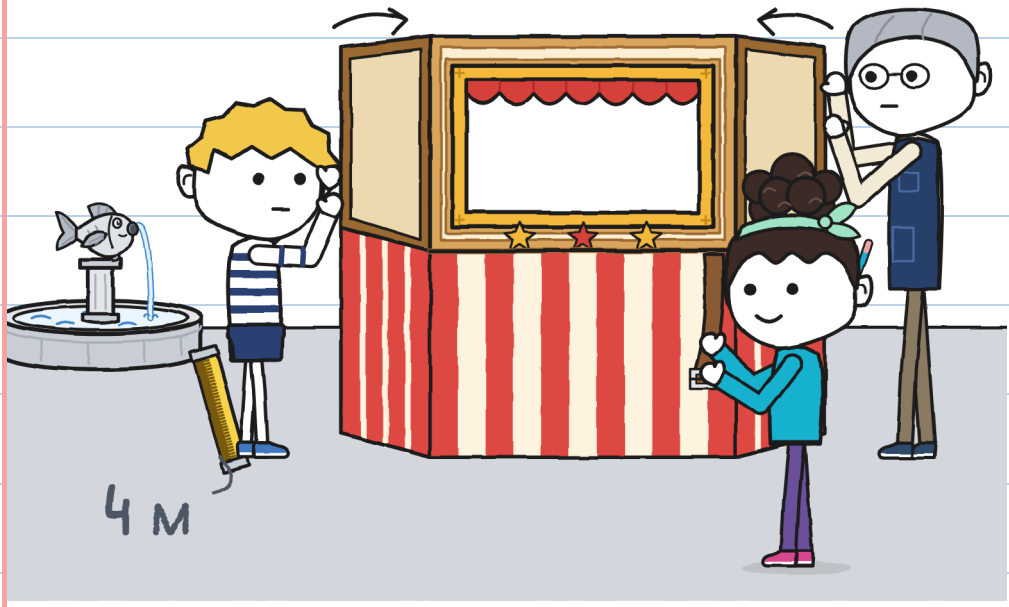
Ноа. Потім на мої.

— Хто спрямовував? — спитала вона.

Ніхто не відповів. Спрямовувала

Юля, двома вулицями далі.

Я виміряв: чотири метри до фонтана.

— Це було на кульгавій рибі!

— Як завжди.

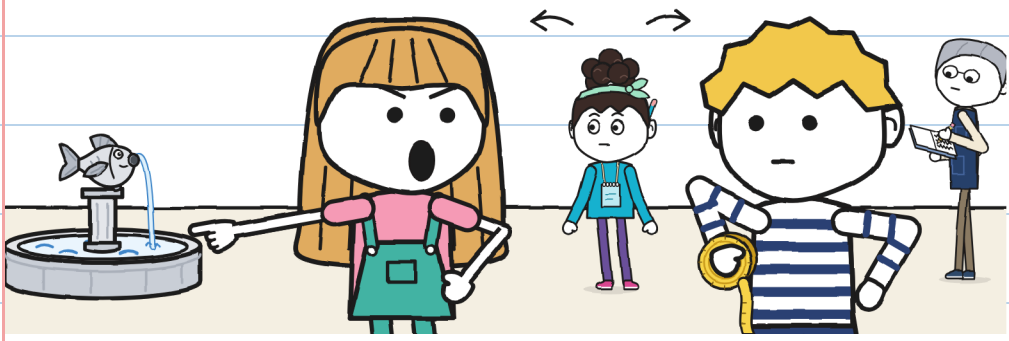
— «Завжди» — це з часів,

коли мене не було.

Юля обернулася до Ірени.

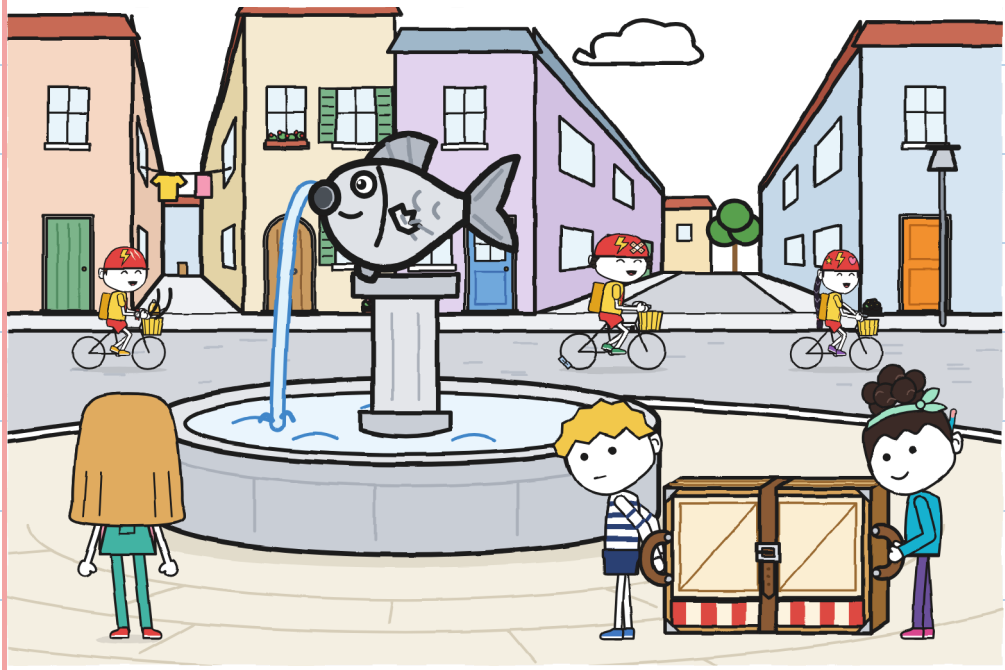
Я не заблукав. Я виміряв.

Четверта рисочка.

Я сказала це при всіх. —Ю.

Мені показали інший бік
риби. У неї бракує плавника.
Ми повторили поворот. Вийшло,
але ніхто не розмовляв.
Промчала БЛИСКАВКА
на велосипедах. Дзінь.

Ми дійшли майже вночі.

Мара склала театрик.

Я записав сьогоднішнє

в трійкомір. Йому чогось

бракувало. Чого — я не знав.

ТРІЙКОМІР

	НЕСТИ 	СПРЯМОВУВАТИ 	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ 	
крамниця → двір	Гуні і Ноа	Юля	Юля	
крамниця → фонтан	Гуні і Ноа	Юля	Юля	розкрився: 3 рази

?

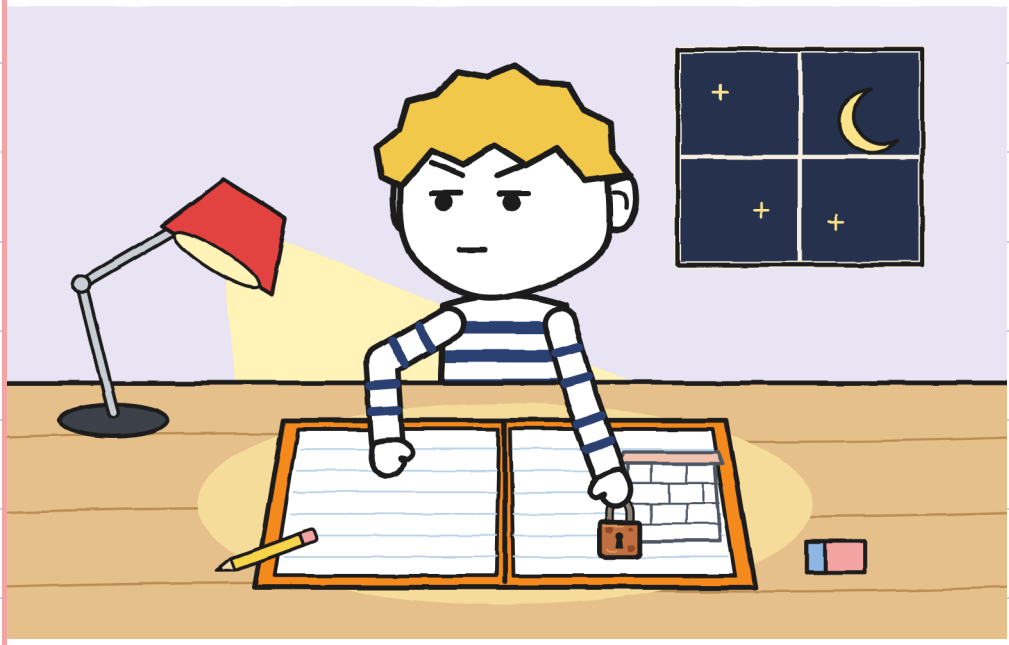
Я двічі в цьому рядку. Мене не було. —Ю.

Удома я намалював те,

що знайшов за муром.

Я подумав: «Завтра вони знову

схибляться. Тоді я це дістану».

Мені не сподобалося. —Ю.

РОЗДІЛ 3

Чи годиться план Гуні?

Тієї ночі я зробив цілий план.

Вийшов дуже гарний план.

Я склав його вчетверо.

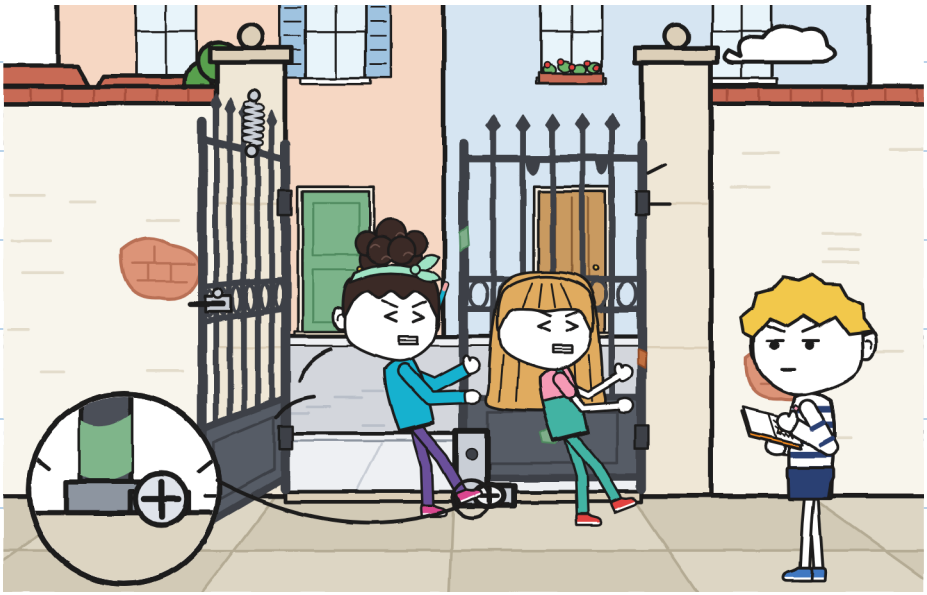
У четвер Ноа рахувала кроки.

— Я міряю кроками, — сказала Ноа.

Я виміряв крок Ноа: п'ятдесят вісім сантиметрів. Ноа рахує.

Ми пішли на двір. Юля й Ноа
хотіли відчинити обидві
стулки. Друга не відчинилася.
— Етикетка помилкова,
— сказала Юля.
— Точно, — сказала Ноа.
Я дістав олівець.

Я її не зробив.

Я подивився на ряд рисочок.

Однієї бракувало, моєї.

У вівторок я вирішив змовчати.

ВИРІШЕНО БЕЗ МЕНЕ: ||||

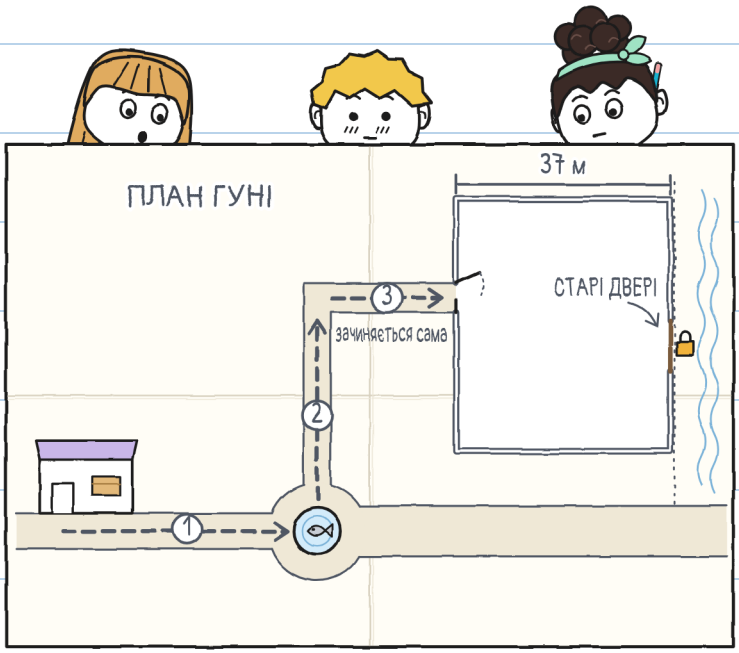
ВИРІШЕНО БЕЗ НИХ: |

— Етикетка не помилкова, — сказав я. — У двору є ще одні двері. Я знайшов їх у вівторок.

— У вівторок? — сказала Юля.

— Я приберіг це, щоб потім мати рацію.

— Гаразд, — сказала Ноа.

Юля не сказала «гаразд».

Вона совала ногою.

— Учора це дуже придалося б, — сказала Юля.

— Ага.

Це ще не було правдою. —Ю.

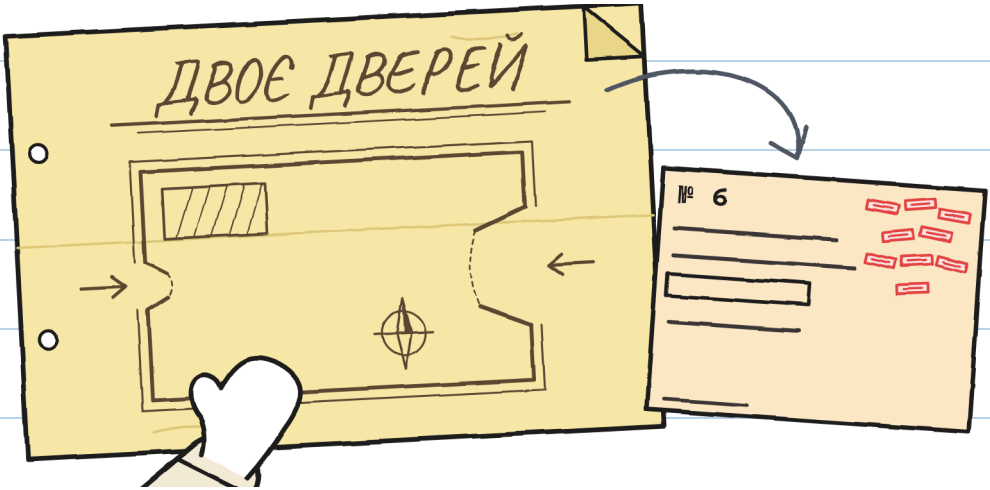
Ми пішли подивитися на двері. Ноа порахувала шістдесят чотири кроки. Я виміряв тридцять сім метрів. Вони дерев'яні. У замку більше іржі, ніж замка.

Ірена знайшла жовтий аркуш.

— Раніше заходили двома шляхами.

— Це стара адреса, — сказав я.

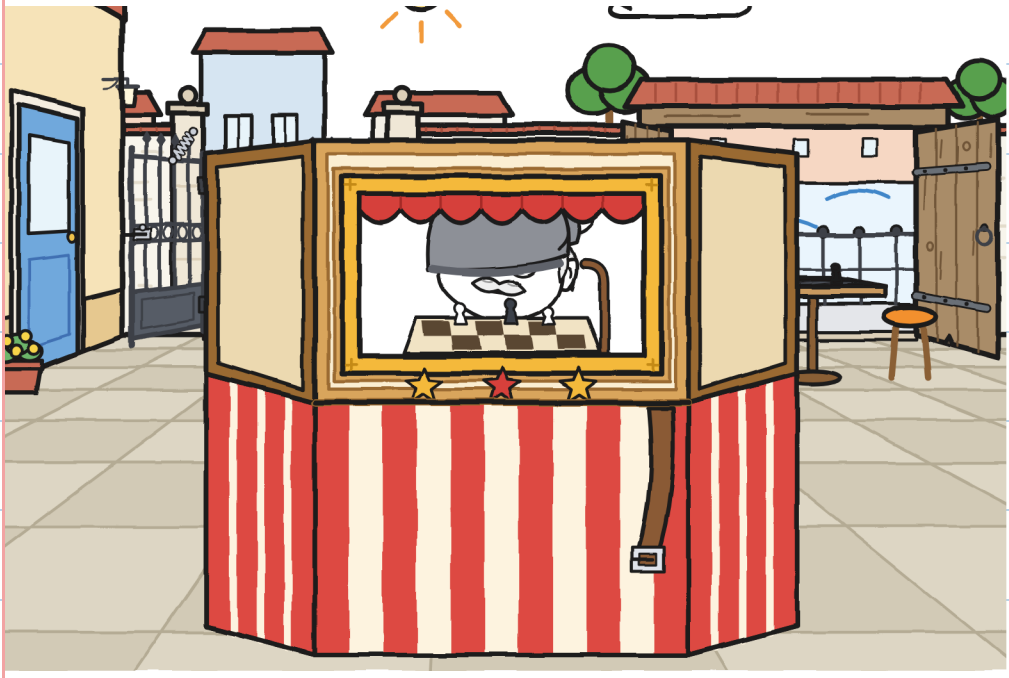

Мара бачила його дев'ять разів. —Ю.

Ключ лежав у конверті.

Ірена відчинила замок.

Крізь вікно було видно дона Антоніо. Він трохи хропів.

— У суботу я відчиню обоє: велосипеди через старі, — сказала Ірена.

— А ти що скажеш?

— спитала мене Юля.

Це був перший раз за весь тиждень.

Я сказав: через браму, але з тренуванням. Ноа — так само. Юля сказала «гаразд». Ми додали клітинку до трійкоміра.

ТРІЙКОМІР ІЗ ЧОТИРМА

	НЕСТИ 	СПРЯМОВУВАТИ 	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ 	ПОВІДОМЛЯТИ
двір, друга спроба	Юля і Ноа	Юля і Ноа	Гуні	Гуні — ні
крамниця → фонтан	Гуні і Ноа	Юля	Юля	*ніхто*

ПОВІДОМЛЯТИ: те, що знаєш

Четверта клітинка дається важко. —Ю.

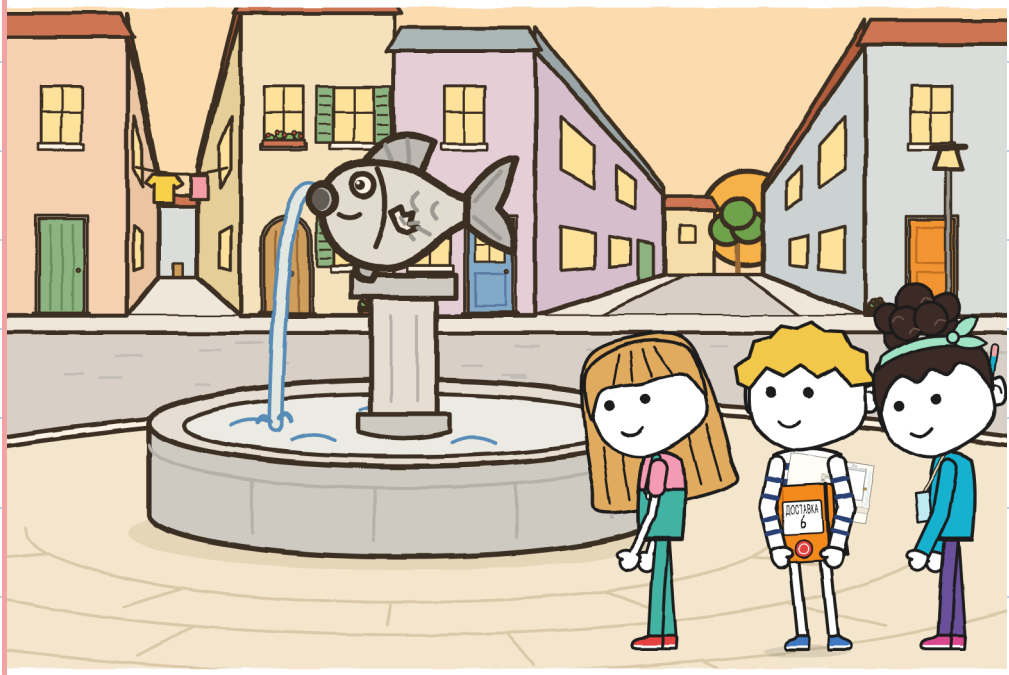
Назад ми йшли повз фонтан.

Я зупинився перед кульгавою рибою.

— Розкажете мені історію? — спитав я.

— У суботу, — сказала Ноа.

Це не була відмова.

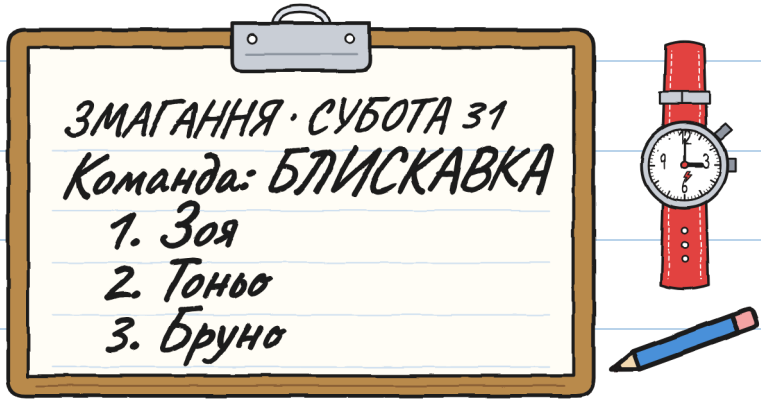

РОЗДІЛ 4

Чи може спрямовувати кожен?

Тоньо приніс годинник

і аркуш БЛИСКАВКИ.

— Її написала Зоя, — сказав

Тоньо. Бруно сказав: «через „б"».

— Сьогодні міряю

час, — сказав Тоньо.

Ноа сказала: по черзі. Я сказав:

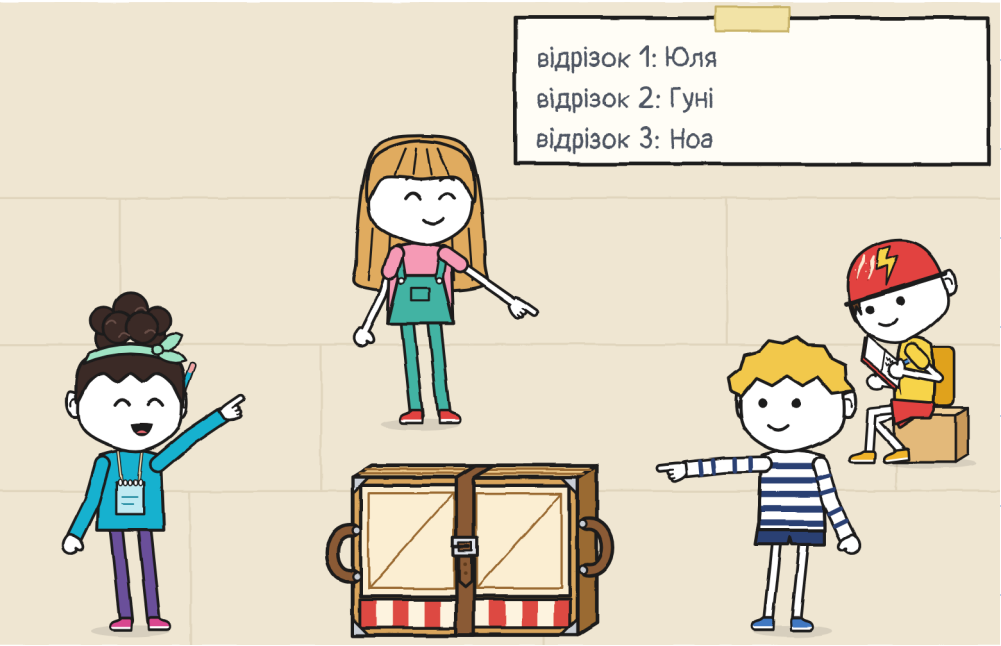
спрямовує той, хто не несе.

Юля сказала: починати вже!

— Хто спрямовує першим?

Ми втрьох показали.

Кожен показав на іншого.

— Я дала вказівку, яку розуміла лише Ноа, — сказала Юля. — Потім сказала: «Гуні заблукав».

— Гаразд, — сказав я.

— Якого плавника бракує рибі?

— Лівого, — сказала Юля.

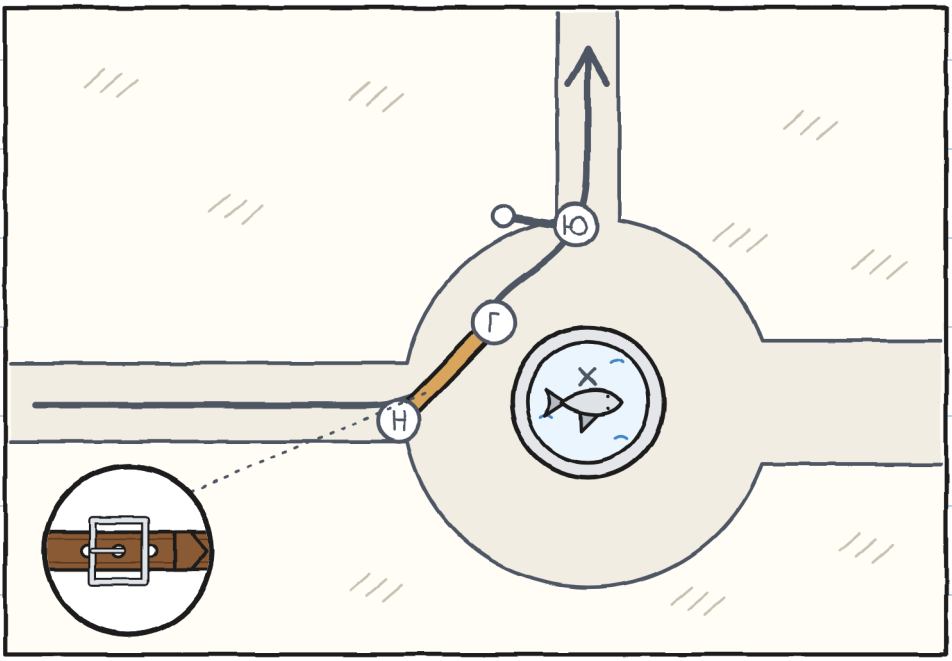
Подивись на мої ноги: нерухомі. —Ю.

Відрізок один. Ноа застебнула ремінь на другий отвір.

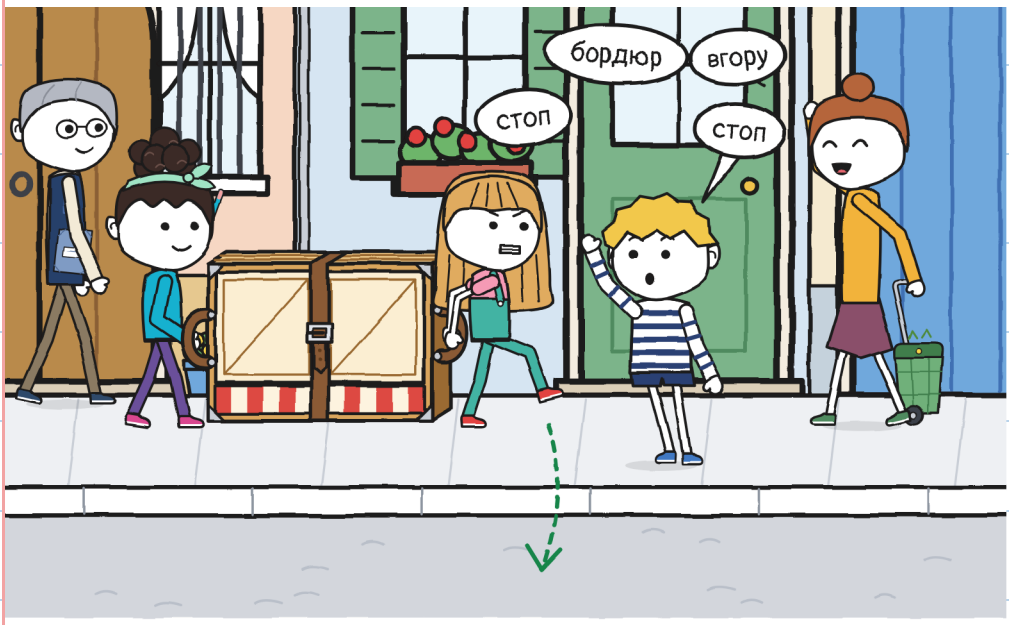
— П'ять кроків... Поворот ліворуч!

— Ремінь! — сказала Ноа.

Ми обійшли кульгаву рибу. Жодного клацу.

Відрізок два. Несли Юля
й Ноа. Спрямовував я.
Я спрямовую так:
— Три кроки, стоп, бордюр, вгору.
Юля йшла попереду, мовчки.
Її нога хотіла короткий шлях.

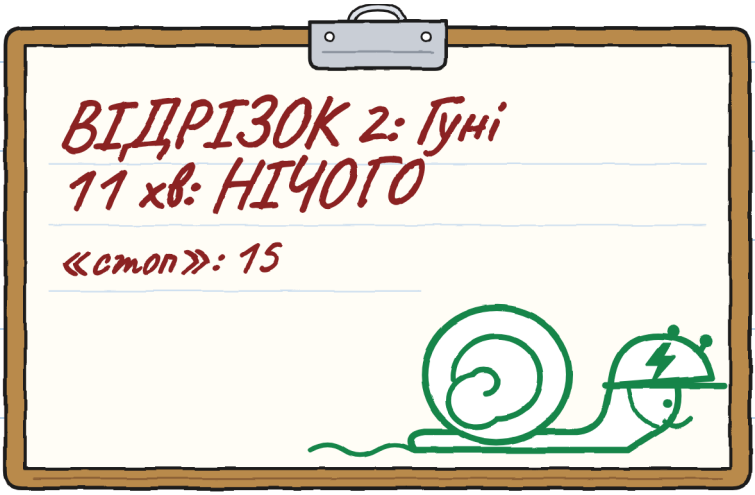
— Одинадцять хвилин,

— сказав Тоньо.

Я вперше спрямовував.

Нічого повторювати.

— Ти сказав «стоп» чотирнадцять разів, — сказала Юля.

Я не сперечалася ні з одним. —Ю.

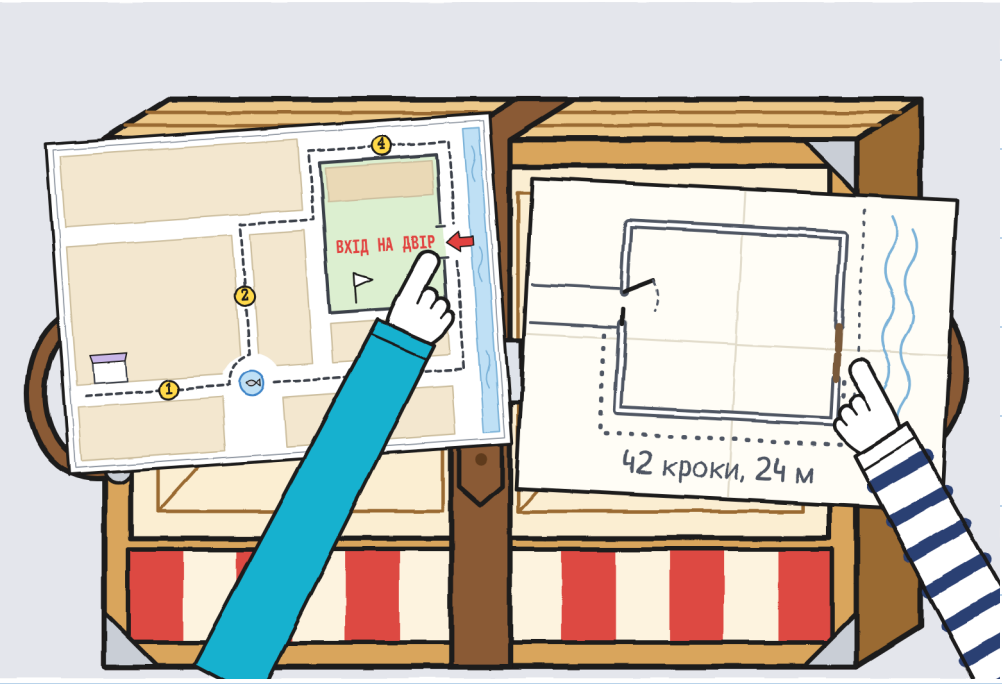
Відрізок три. Несли Юля
й я. Спрямовувала Ноа.

Ноа зупинилася
в провулку біля каналу.
— Мапа веде нас до старих дверей.

Ми поставили театрик
на землю. Спершу ставлять;
потім сперечаються.
— Це стара мапа, — сказав я.

До брами: 42 кроки, 24 метри.

— Скажемо Ірені? — спитала Юля.

— І іншим, — сказала Ноа.

Ірена виправила мапи
червоним маркером.

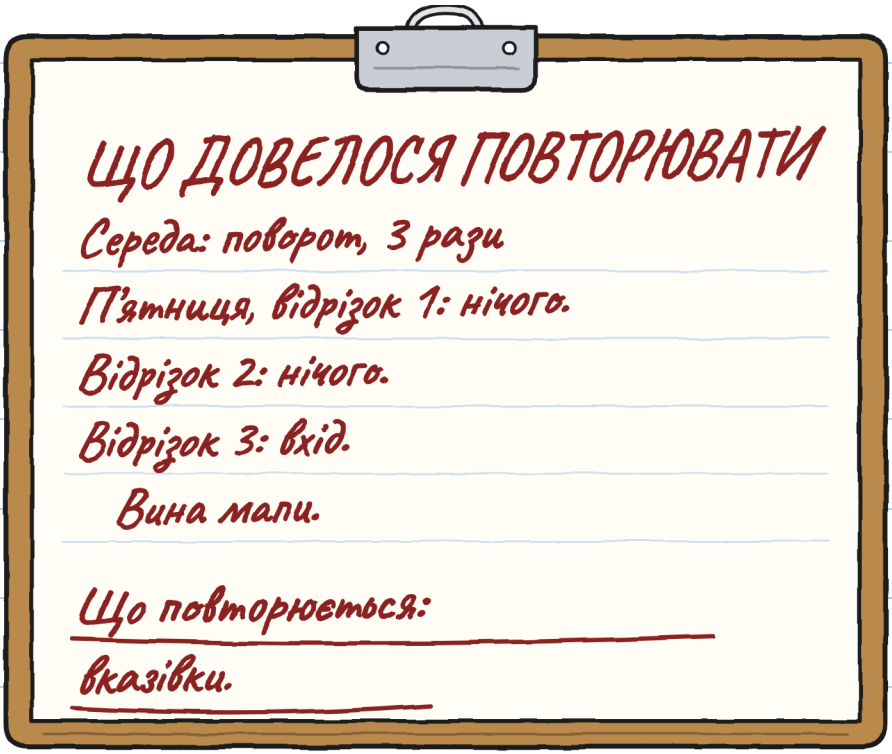
Ми повторили відрізок три
до брами. Ноа спрямовувала,
розчищала шлях і повідомляла.
— Стоп! Тримаю стулку! Проходьте!
Ми пройшли.

	НЕСТИ	СПРЯМОВУВАТИ	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ	ПОВІДОМЛЯТИ
ріг → двір	Гуні і Юля	Ноа	Ноа	Ноа: «мапа неправильна»

Ноа заповнила четверту клітинку.

Ноа притримала браму. —Ю.

Тоньо показав нам свій аркуш.

— Це думка, — сказала Юля.

— Це дані, — сказав Тоньо.

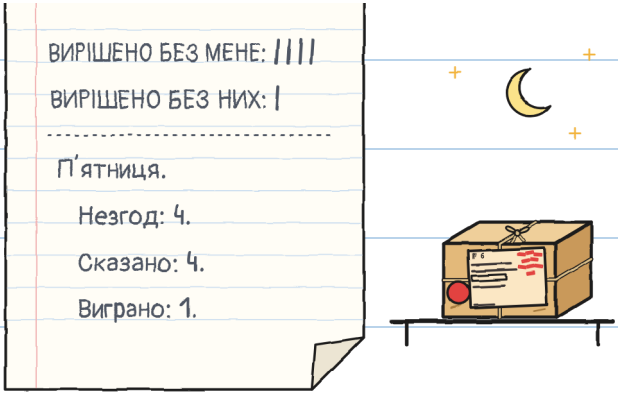
Тоньо надів каску й поїхав. Дзінь.

Увечері Мара склала театрик.

Ноа глянула на пряжку.

— Завтра — на третій отвір, — сказала Ноа.

Сьогодні я не робив рисочок. Порахував чотири незгоди. Виграв одну.

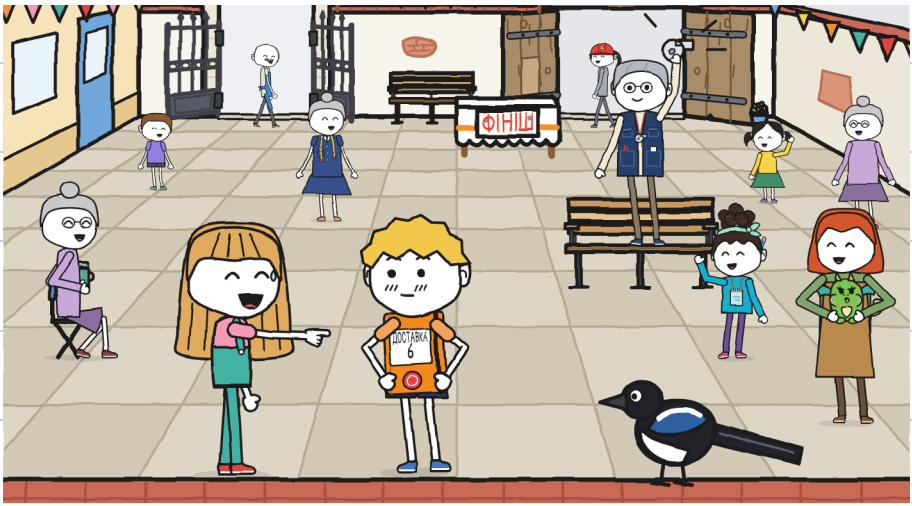

Те, що на землі, дарую. —Ю.

РОЗДІЛ 5

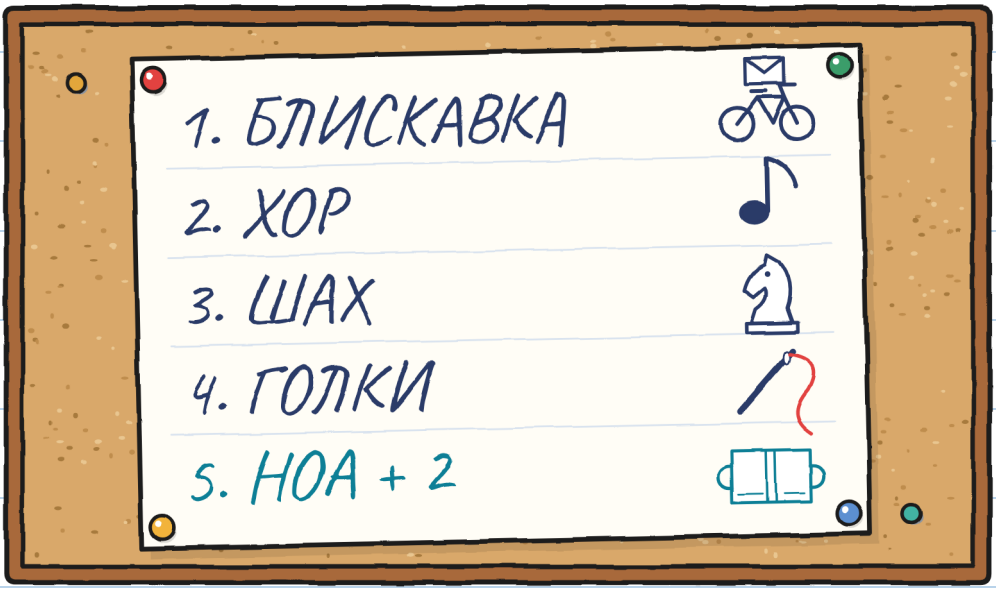
Чи важливо прийти першими?

У суботу я вдягнув
помаранчеву футболку.
Об одинадцятій у дворі були
відчинені обоє дверей. Ірена сказала:
— З вантажем не бігають.

Було п'ять команд. БЛИСКАВКА везла конверт. Хор — пюпітр.

Ноа записала нашу команду:

— Ми «Ноа + 2», — сказав я.

— Я — двійка, — сказала Юля.

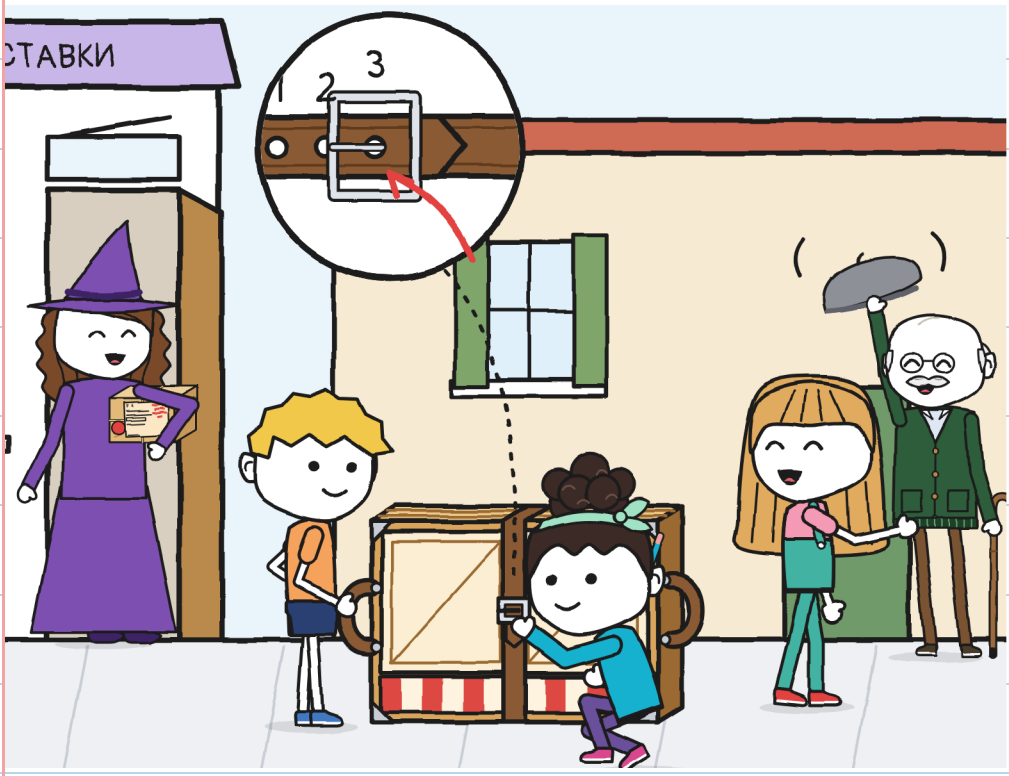
Ноа швидко застебнула ремінь. Клац!

— На землю, — сказав я.

Ноа ще раз застебнула

ремінь, на третій отвір.

Дон Антоніо опустив берет: старт.

Відрізок один. Юля спрямовувала.

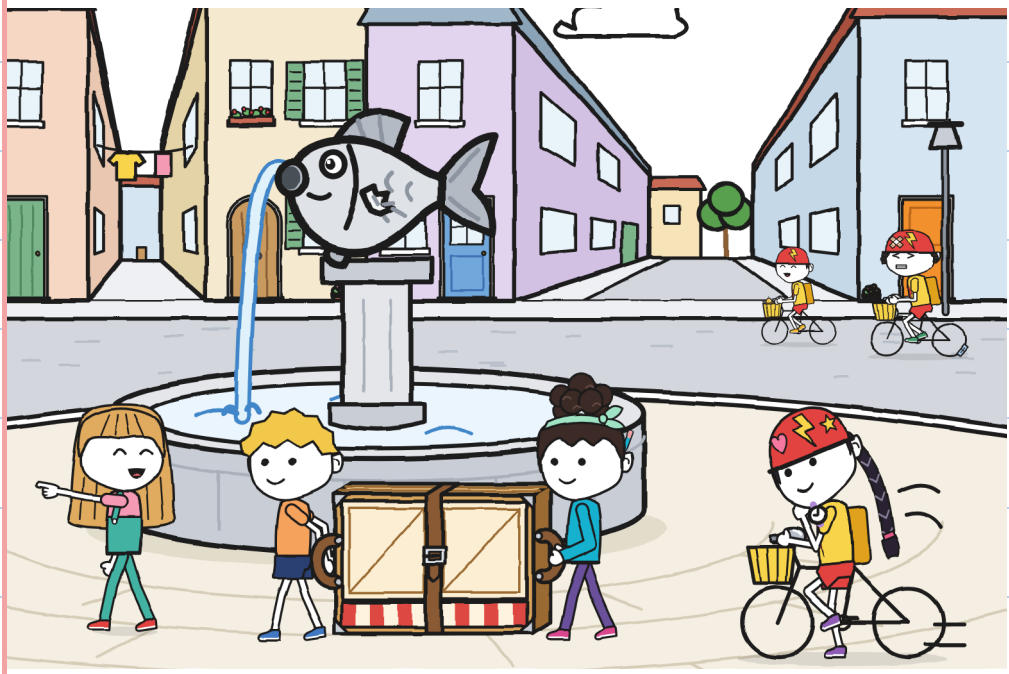
— Поворот ліворуч.

Надїхала Зоя

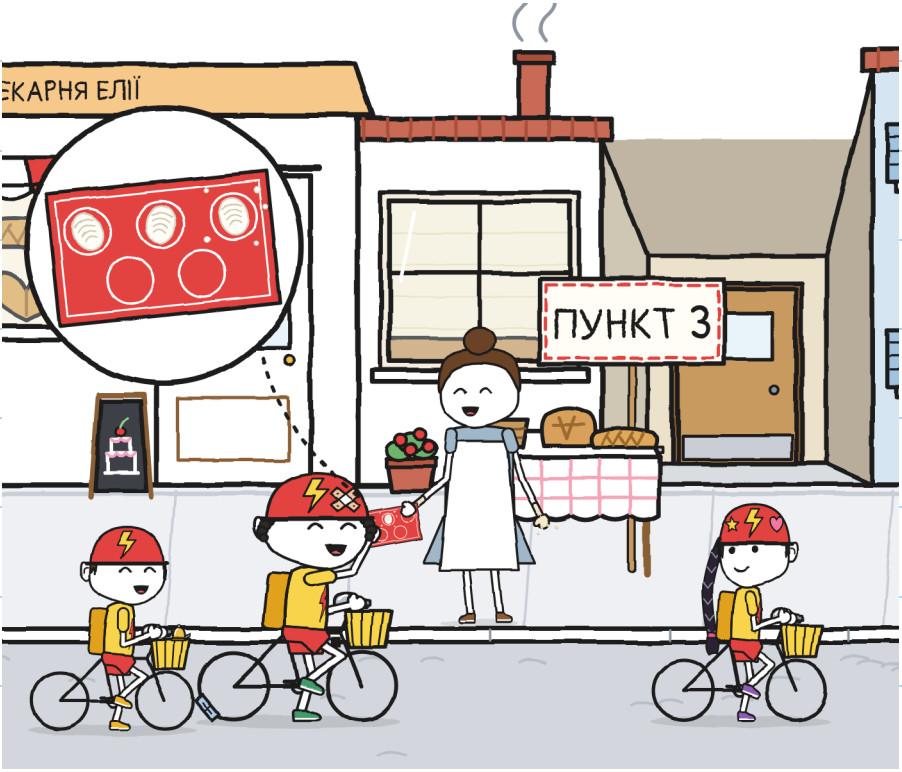
на велосипеді. Загальмувала.

— Проходьте ви.

Ми були попереду двадцять секунд.

На кожному пункті ставили штамп на картку. Елія ставила штамп пальцем у борошні. БЛИСКАВКА обігнала нас тричі. Тоньо дзвонив у дзвіночок.

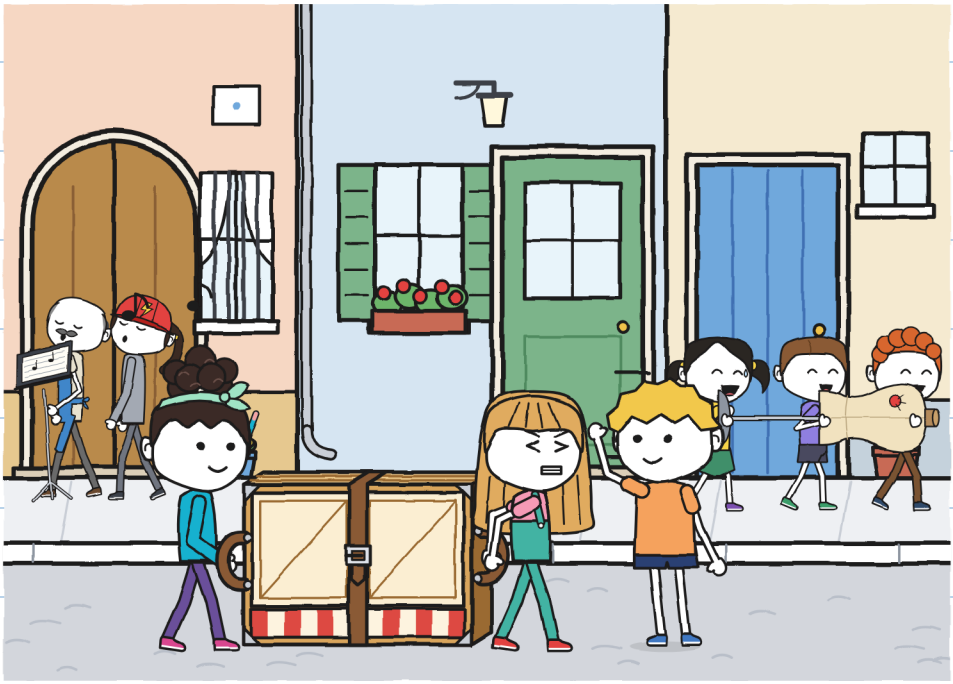

Нас випередив хор.

— Чи важливо прийти першими?

— На етикетці написано «складеним», — сказала Ноа.

Юля не бігла. Ну: нога сама пішла. Вона повернула її назад.

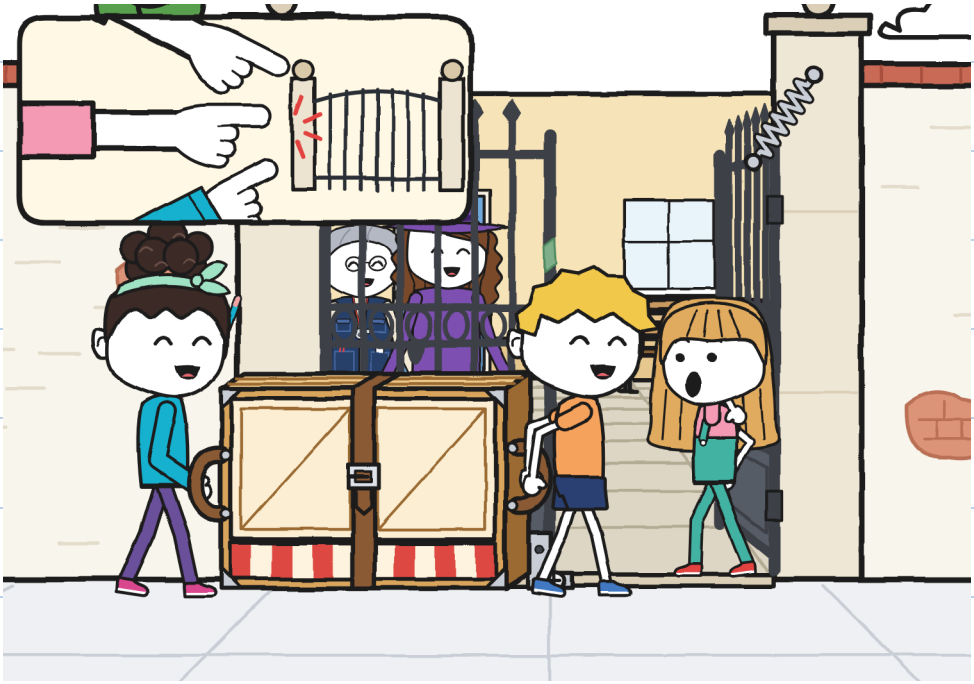
Відрізок три. Ноа спрямовувала до брами.

— Хто відчиняє? — спитала Юля.

Юля притримала браму.

— Стоп! Проходьте!

Ми пройшли. Складений. Цілий.

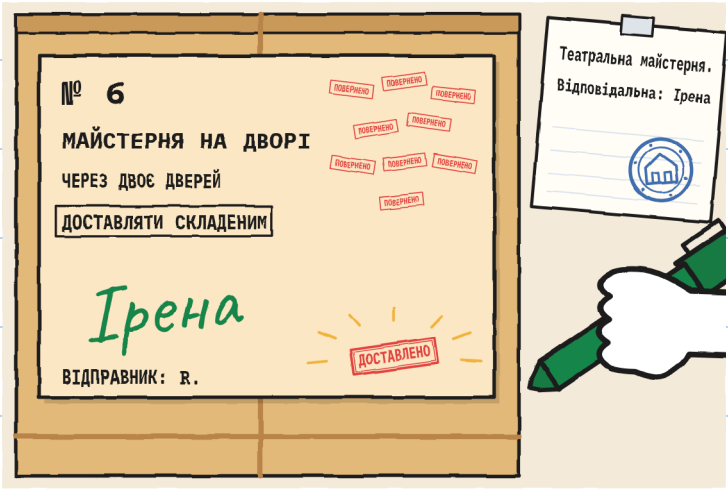
— Сорок одна хвилина,

— сказала Ірена.

БЛИСКАВКА: 14 хвилин.

Ірена глянула на складений театрик.

— Підходить, — сказала вона. І підписала.

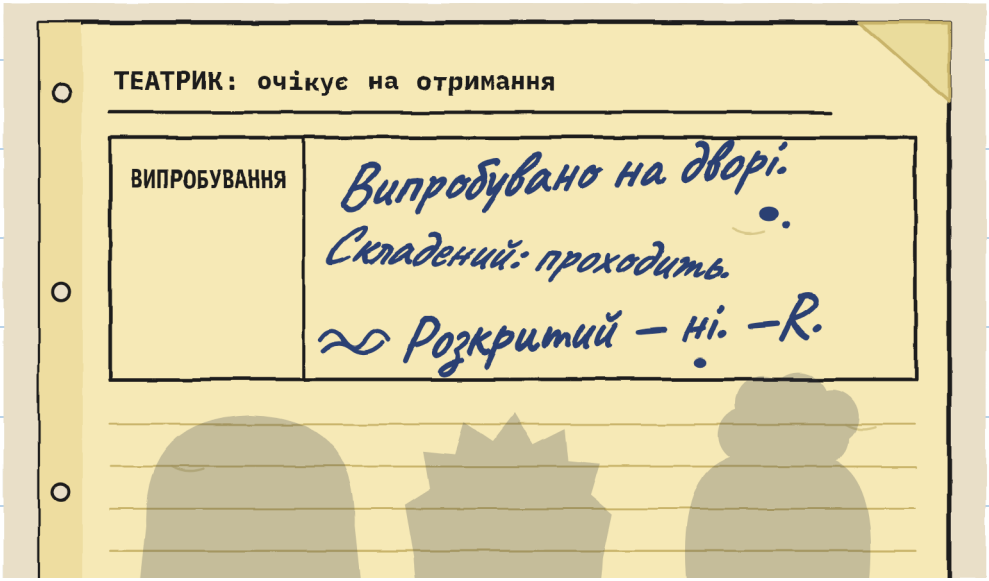

З'явилося ДОСТАВЛЕНО.

Ніхто його не писав.

Ірена розкрила інвентар.

У театрика був старий рядок.

— Це було до мене, — сказала Ірена.

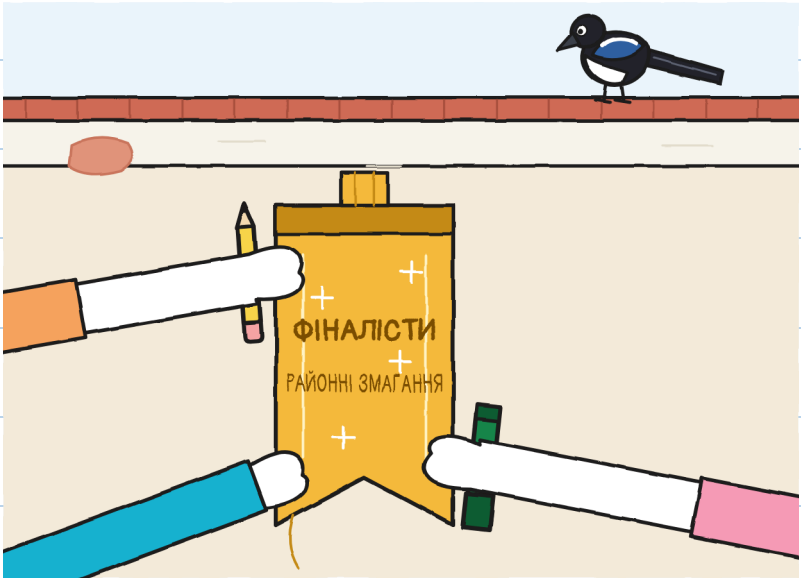
R. випробувало театрик

на цьому дворі.

R. міряє двері. Записую. —Ю.

Виграла БЛИСКАВКА, жодного разу не повторивши відрізок.

Приз: хлібина від Елії.

— Фіналіст — це останній,

— сказала Юля.

— Це той, хто доходить до фіналу, — сказала Ноа.

— Ми користуємося ним
уперше, — сказала Ірена.
Дві хвилини, щоб вигадати виставу.
— Хто хоче говорити мало?
Я підняв руку.
Крихта сіла на панель.

Ми зіграли виставу. Ноа була всіма дверима. Я був посилкою. Я сказав ПОВЕРНЕНО дев'ять разів. Ми вміщалися втрьох. Тісно.

Стискається один. —Ю.

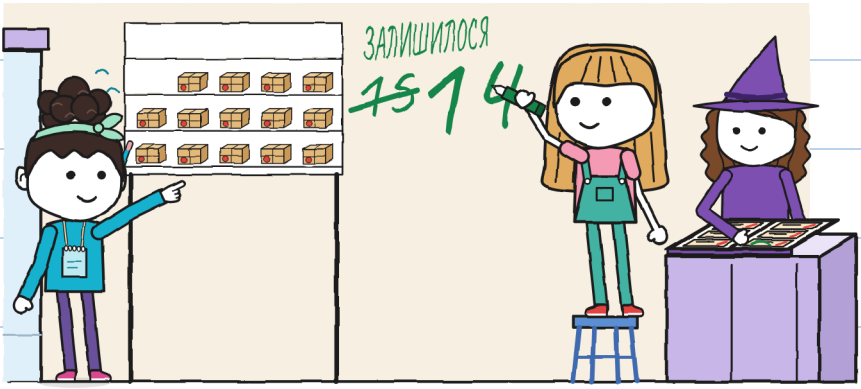
РОЗДІЛ 6

Що лишається, коли випробування закінчилося?

Ми повернулися до крамниці.

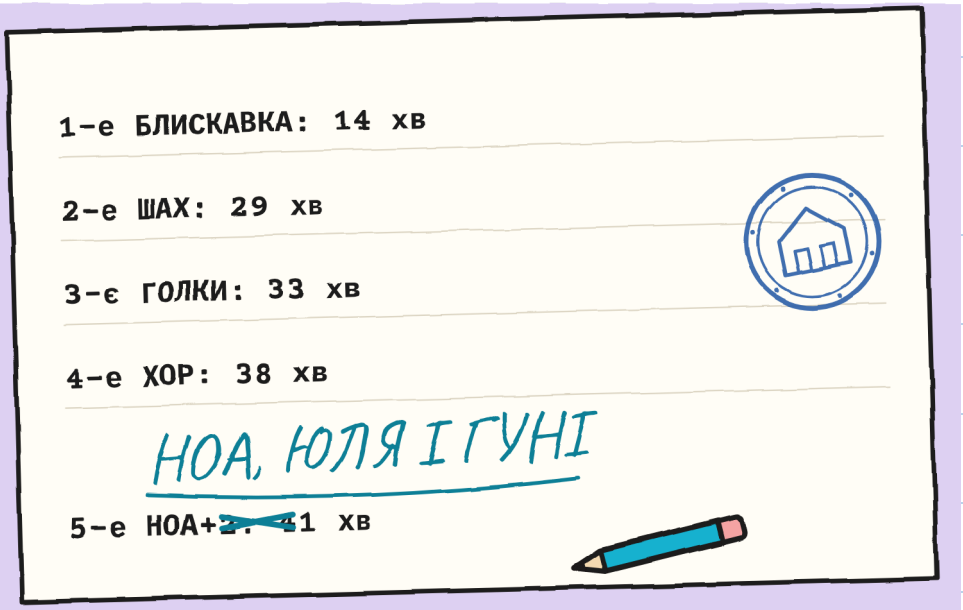
— Можна? — спитала Юля.

Вона закреслила 15 і написала 14.

Ноа порахувала тихо: чотирнадцять. —Ю.

Тоньо приніс класифікацію. Я її записав.

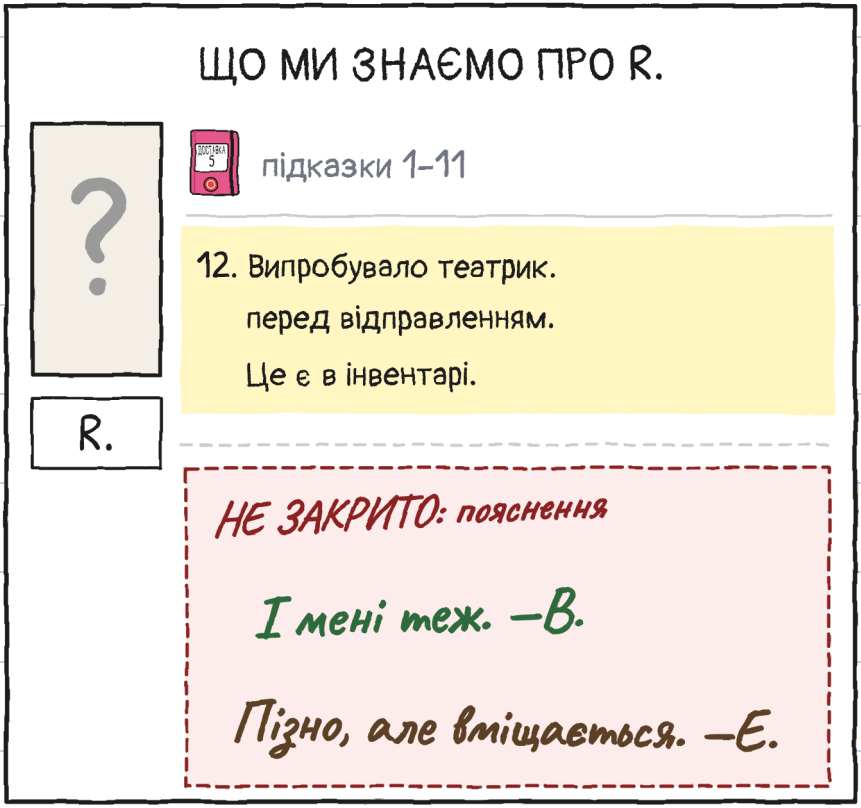
Я глянув двічі. «Бруно» стояв цілий.

Ноа виправила нашу команду бірюзовим олівцем.

Я додав підказку до картки R.

— Воно випробувало театрик, — сказав Тоньо.

— Мій дзвіночок — ні.

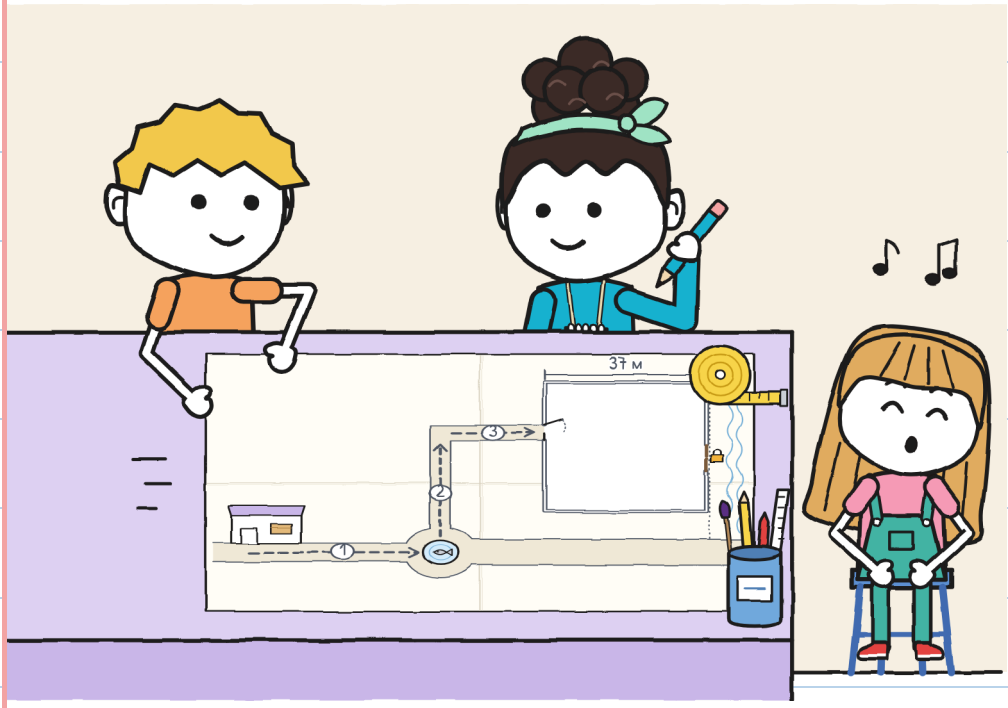
Я поклав план на прилавок.

— Бракує твоєї частини,

— сказав я Ноа.

— Можна на ньому

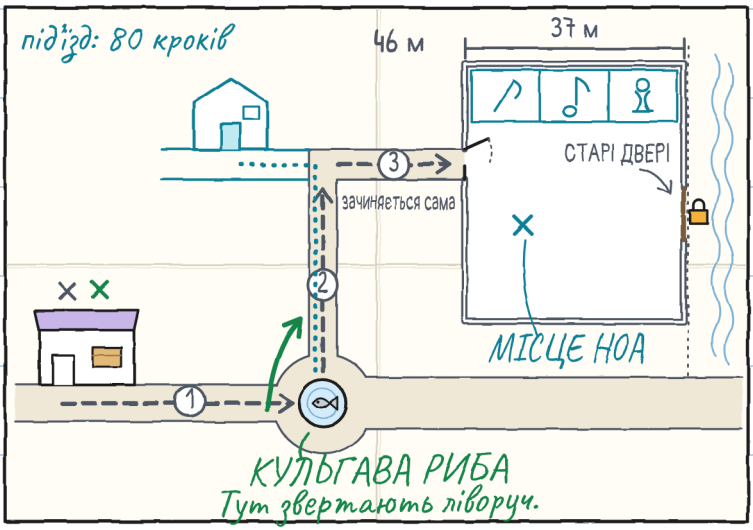
малювати? — спитала Ноа.

Ноа додала свою вулицю

й кроки. Я поставив метри.

ПЛАН ТРЬОХ

Мені розповіли історію

кульгавої риби. Тепер я її знаю.

Вона чудова.

Ми розповіли її погано. —Ю.

Юля носила стрічку на зап'ясті.

Нитки розпускалися.

Ми приклеїли її під СПІЛЬНЕ.

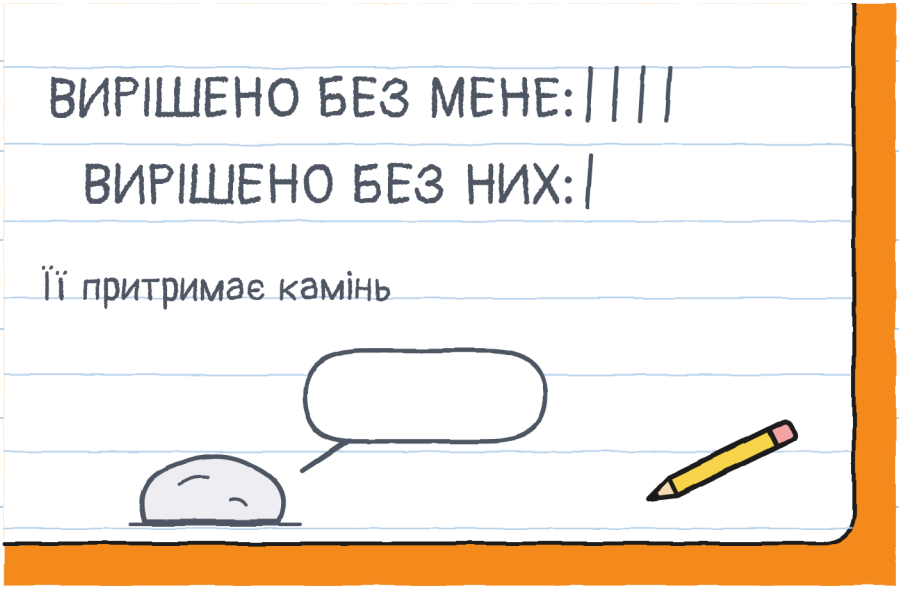

Мій зошит гірше закривається. —Ю.

Ноа прочитала: «Браму притримає й камінь».

— Камінь не каже «бордюр», — сказала вона.

Рисочки я не стер.

Не стирай їх. Вони мої. —Ю.

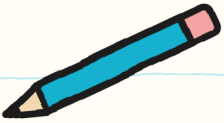
У неділю на світанку чергувала Ноа.

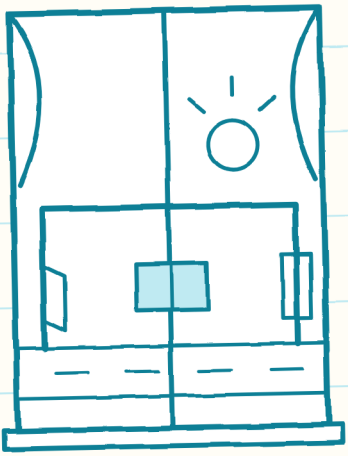
О дев'ятій вона принесла записку.

7:38: театрик, складений.

7:44: світає. Не рухається.

7:50: стоїть. Нуль кроків.

Чергує й рахує краще. —Ю.

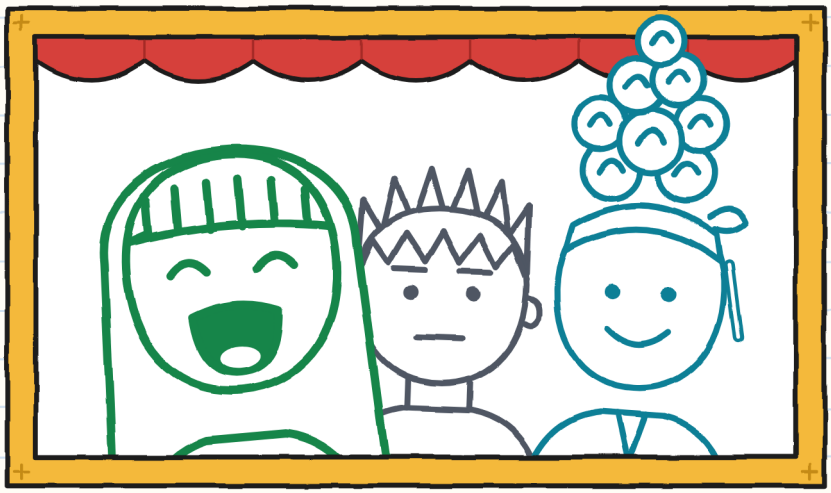
Мара трохи підняла ролету.

Я намалював стелаж: чотирнадцять посилок і шість порожніх місць.

Ноа стояла біля дверей.

Наприкінці я намалював
вікно театрика, порожнє.
Кожен намалював себе
всередині, своїм кольором.

вміщаємося

Спільне є спільне. —Ю.

Відрізок за відрізком:

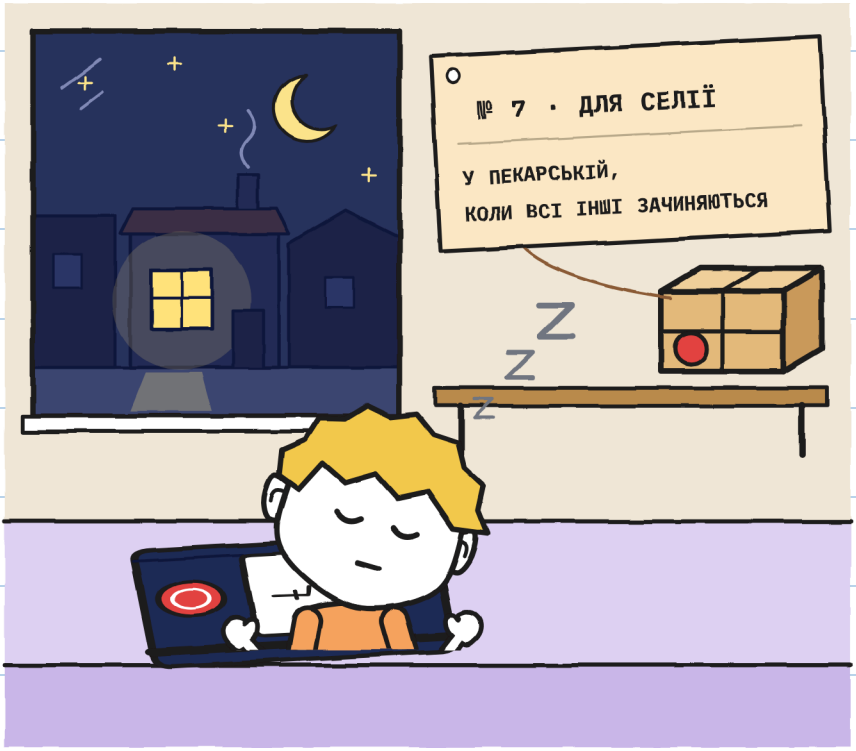
	ВІДРІЗОК	ХТО НІС	ХТО СПРЯМОВУВАВ	ЩО ДОВЕЛОСЯ ПОВТОРЮВАТИ
	Крамниця → фонтан кульгавої риби	Гуні і Ноа	Юля	поворот (тричі)
	Фонтан → ріг	Юля і Ноа	Гуні	нічого (але повільно)
	Ріг → двір	Гуні і Юля	Ноа	вхід: мапа була стара
	Субота	усі троє	усі троє, по черзі	ремінь (третій отвір)
	До нас	Мара, сама	ніхто	дев'ять походів
	R.	?	?	не знаємо

	НЕСТИ 	СПРЯМОВУВАТИ 	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ 	ПОВІДОМЛЯТИ
1	Гуні і Ноа	Юля	Юля	Юля
2	Юля і Ноа	Гуні	Гуні	Гуні
3	Гуні і Юля	Ноа	Ноа	Ноа

Жодної порожньої. —Ю.

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 7

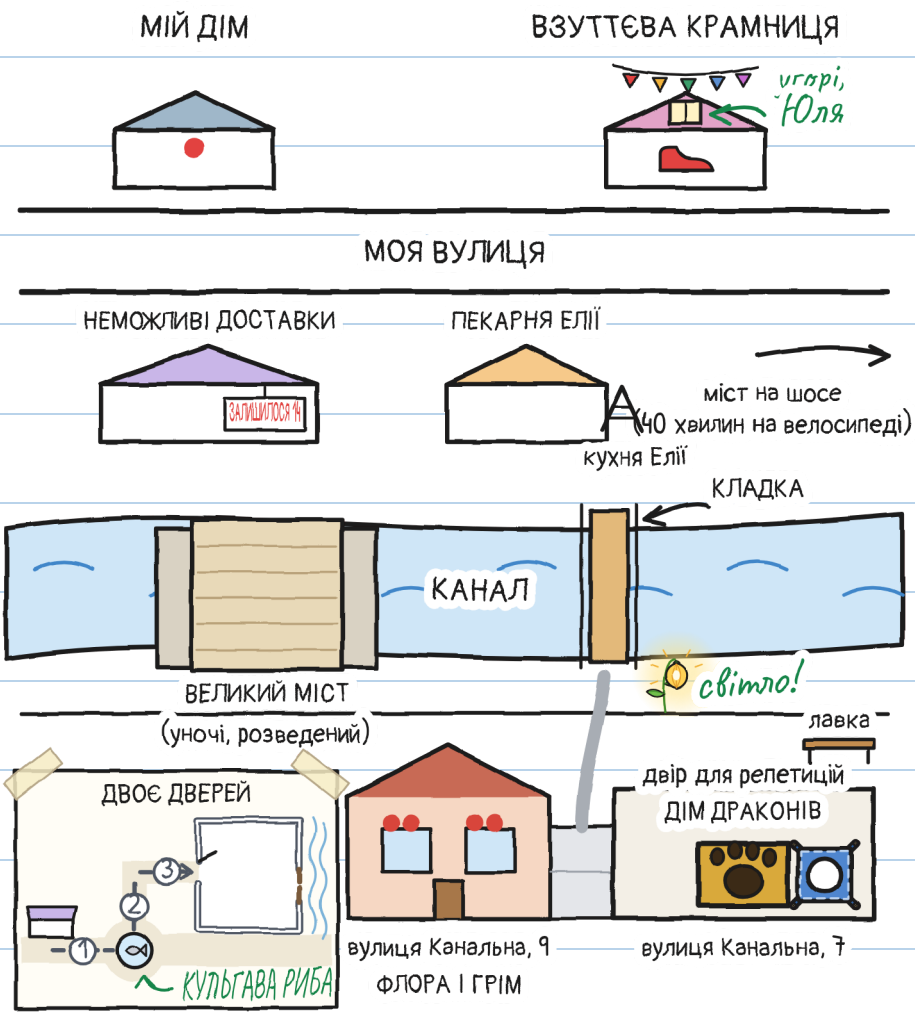
(скоро)

О цій годині я вже в піжамі.

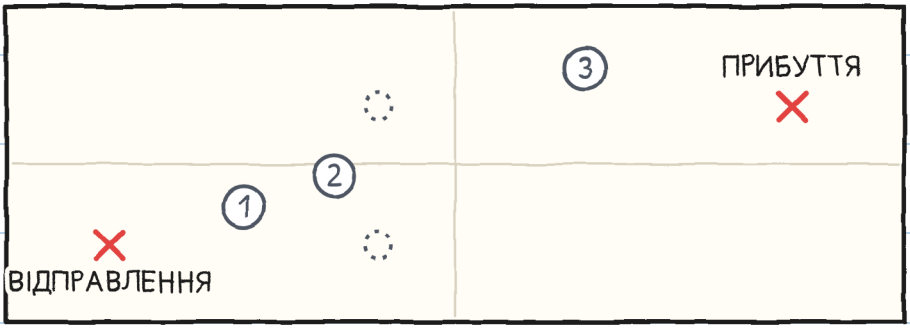
Хто не спить, крім мене? —Ю.

РАЙОН (версія 6)

ТВІЙ МАРШРУТ

Хто несе? Хто спрямовує?

ТРІЙКОМІР

	НЕСТИ	СПРЯМОВУВАТИ	РОЗЧИЩАТИ ШЛЯХ	ПОВІДОМЛЯТИ
відрізок 1				
відрізок 2				
відрізок 3				

Зміни повторюване ім'я. —Ю.

ОДНА ІСТОРІЯ, ШІСТЬ РОЗМІРІВ

Є шість розмірів, від 3 до 16 років, і понад 20 мов.

РОЗМІР XXS · PRE-A1
ГУНІ НАПИСАВ СЛОВО Й ЗАЛИШИВ МІСЦЕ. БАЧИШ СЛОВО «СПІЛЬНЕ»?

РОЗМІР XS · A1
Я написав одне слово. Залишив півсторінки вільними. Вони не були вільними й хвилини.

РОЗМІР S · A2
На першій сторінці я написав одне слово. Залишив півсторінки вільними. Вільними вони не пробули й хвилини.

РОЗМІР M · B1
На першій сторінці я написав лише одне слово й залишив півсторінки вільними — про всяк випадок. Вільними вони не пробули й хвилини.

РОЗМІР L · B2
На першій сторінці я написав лише одне слово й залишив півсторінки вільними — про всяк випадок. Вільними вони не пробули й хвилини.

РОЗМІР XL · B2-C1
Ілюстрований роман · 13+

Рівні за ЗЄР орієнтовні.

Кожен у своєму розмірі. —Ю.

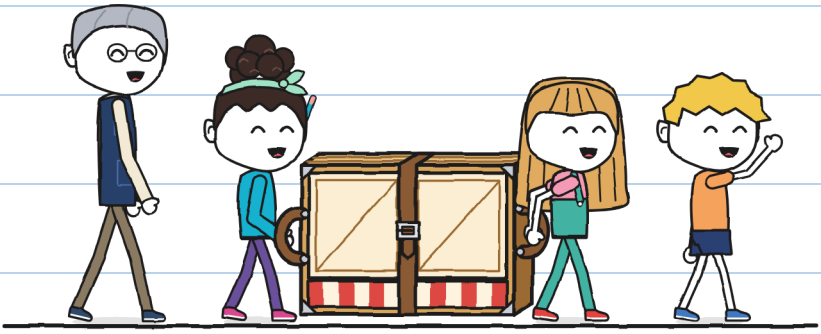
ДЛЯ РОДИН І ВЧИТЕЛІВ

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

СПРАВЖНЄ ПЕРЕНЕСЕННЯ: ЩО РОБИТИ

1. Перш ніж вирушати, подивись на весь шлях.
2. Одна людина йде вільною: відчиняє двері й повідомляє.
3. Руки — на ручках, подалі від шарнірів і замків.
4. З вантажем не бігають і не змагаються.
5. Якщо хтось каже «стоп», зупиняються всі.
6. Спершу на землю. Потім сперечаються.
7. Велике відкривають і складають удвох, із дорослою людиною.

Печатка ТІЛЬКИ В КАЗЦІ позначає те, що не буває насправді.

Якщо щось знаєш, скажи раніше. —Ю.